

Jeg grugleder meg ...

Fredag 9. april var det Oslo-baserte konseptet Blått Lerret på besøk på KINOKINO. Samarbeidet "Blått Lerret - Underveis" ble et fint og innholdsrikt arrangement. Blått Lerret hadde tatt med seg hele konseptet, med sin faste programleder Silje Riise Næss, film-DJ Aleks Huser og produsent Arild Støring. Flere nye filmprosjekter ble presentert, med bl.a TV-serien "Buzz Aldrin - hvor ble det av deg i alt mylderet?" og Nokas-filmen. - Jeg grugleder meg, sa en av tilhørerne, etter å ha fått presentert smakebiter fra Nokas-filmen - hun var en av dem som opplevde selve ranet i 2004.

Over 80 tilskuere fikk med seg flere nye filmprosjekter.

Pål Sverre Valheim Hagen har hovedrollen i "Buzz Aldrin".

Programleder Silje Riise Næss og produsent for Nokas-filmen, Jan Aksel Angeltvedt.

Morten Hovland, regissør for "Idyll" ga oss en flott snikpremiere.

Silje Riise Næss, regissør Geir Henning Hopland og hovedrolleinnehaver Pål Sverre Valheim presenterte TV-serien "Buzz Aldrin - hvor ble det av deg i alt mylderet?"

DJ Aleks sørget for god musikk mellom innslagene.

TEKST: SIW ANGELL-OLSEN
FOTO: NILS PETTER DEVOLD MIDTUN

Blått Lerret er et samarbeid mellom Norsk filminstitutt, S-film, Norsk filmforbund, Produsentforeningen, Rushprint og Zoomin. I april slo de seg sammen med KINOKINOs konsept Underveis, og over 80 forventningsfulle publikummere møtte opp i den flotte, gamle salen i det gamle rådhuseteateret. Der var det for anledningen rigget til med runde bord, stoler og puter på

gulvet, og musikk fra DJ Aleks, flydd inn fra Oslo for anledningen. Først ut var TV-serien "Buzz Aldrin - hvor ble det av deg i alt mylderet?". Regissør Geir Henning Hopland sammen med hovedrolleinnehaver Pål Sverre Valheim Hagen gav oss et fint innblikk i arbeidet med TV-serien, som er basert på Johan Harstads roman med samme navn. Valheim Hagen er med i ca 95% av alle bildene, og innrømmet at det var hans til nå mest krevende rolle, men understreket i samme åndedrag at

han samtidig elsket rollen. Han kunne kjenne seg igjen på mange områder, og fikk brukt mye av seg selv i karakteren Mathias.

Regissør Morten Hovland fra Sola, nå bosatt i Lillehammer, hadde med seg sin rykende ferske kortfilm "Idyll", en film som også er plukket ut til Kortfilmfestivalen i Grimstad.

Produsent Jan Aksel Angeltvedt presenterte Nokas-filmen, nylig ferdig innspilt i Stavanger, på en engasjert og informert måte. Vi fikk også se

rykende ferske klipp fra filmen, bilder som gjorde inntrykk på tilskuerne i salen. Publikum var også nysgjerrige og engasjerte, og fikk muligheten til å stille spørsmål til produsenten.

Programleder for kvelden var Silje Riise Næss, til daglig ansatt på Litteraturhuset i Oslo, som gav oss en inspirerende og lærerik aften. KINOKINO ser frem til nye samarbeidsprosjekt.

ÅPNINGSTIDER KINOKINO

Utstillinger vises tirsdag - søndag kl. 11 - 17
Film, foredrag, debatter onsdager/torsdager fra kl 18.00
og lørdager/søndager kl. 13.00. Mandag stengt.

Sommeråpent i perioden 7. juli - 1. august:
Onsdag - søndag 12.00 - 17.00

KINOKINO™

Olav Kyrresgt. 5, Postboks 583, 4305 Sandnes, Norway
T +47 51 33 78 33 www.KINOKINO.no

INO K

SOMMER 2010

KINOKINO SENTER FOR KUNST OG FILM

NR² MAI - AUG. 2010

KLART FOR NY eMKÅ FESTIVAL

I mai er det klart for eMKÅ filmfestival for sjuende gang. 450 elever fra videregående skoler konkurrerer om gjeve trofeer i beste Oscar-stil, side 3

Den 7. mai er Gullpalmevinner Bobbie Peers fra Sandnes på KINOKINO for å presentere nye og tidligere filmprosjekter, side 18

I juni inviterer KINOKINO elever og barnehagebarn til filmen "Operasjon Froskeegg", en morsom og spennende film som vant publikumsprisen på Barnefilmfestivalen i Kristiansand 2009. Rock 'n' rumpetroll! Side 3

Se og Hør på KINOKINO

side 4 - 5

Sandnes kunstforening åpner stor utstilling den 19. mai.

Kunstneren Siri Austeen er en av deltakerne på Sandnes kunstforening sin nye utstilling på KINOKINO. Her fra lydopptak på Rørvikstranda.

- 19. mai åpner Sandnes kunstforening en ny utstilling på KINOKINO. Utstillingen har fått tittelen "Se og Hør" og dreier seg om lydkunst. - Utstillingen er teknisk sett krevende, men heldigvis har KINOKINO den nødvendige ekspertise, forteller Kristine Abelsnes. Cathrine Fuglestad forklarer hvordan sju håndplukkede kunst-

ner skal vise publikum hvor spennende lyd kan bli når ikke bare hørselen utfordres, men også andre sanser. - Vi vil dessuten i samarbeid med KINOKINO legge inn en rekke andre publikumsaktiviteter, med foredrag på en av KINOKINOs "Baksnakk" og en workshop for kunstnere, sier styreleder Inger Andrea Olsen.

2. - 4. desember 2010 er det klart for ny kortfilmfestival

Frist for innlevering av filmer: 15. september.
Pris kr. 200.

Følg med på www.kinokino.no for mer informasjon, eller ring oss på 51 33 78 33.

KORT

PÅ KINOKINO™
- mer enn en festival

Tidligere Stavanger kortfilmfestival er nå overtatt av KINOKINO Senter for kunst og film.

I april presenterte KINOKINO sitt konsept Underveis i en spesialutgave i samarbeid med det Oslo-baserte filmarrangementet Blått Lerret, et samarbeid begge parter ønsker å fortsette. Her er progrmaleder Silje Riise Næss i samtale med produsent for NOKAS-filmen, Jan Aksel Angeltvedt.

INSPIRERENDE SAMARBEID

- Jeg må få kortet ditt. Vi må holde kontakten. Dette er et fantastisk sted og jeg ser utrolig mange muligheter for samarbeid, sa lederen for en sentral nasjonal kunstorganisasjon, etter å ha besøkt KINOKINO.

- I'm Director of a public art museum in the UK. I contact you as I was keen to begin a conversation as to whether you might be interested in the potential for collaboration with us, skrev lederen for en spennende kunstinstusjon i Storbritania.

Gjennom samarbeid er det mulig å få til flere og bedre prosjekter, enten samarbeidet skjer med lokale, regionale, nasjonale eller internasjonale virksomheter. Det er med både stolthet og glede at vi nå mottar invitasjoner til samarbeid med sentrale nasjonale og internasjonale aktører. Det gir muligheter. Og det forplikter - til å ha høy kvalitet og et interessant program.

KINOKINO har til nå hatt flere gode samarbeidsprosjekter, og mange nye står for døre.

Den 9. april gjennomførte vi et positivt samarbeid med konsept Blått Lerret, et samarbeid begge parter var enige om at vi bør fortsette.

Vi er også svært glade for samarbeidet med Sandnes kunst-

forening, som både har sitt kontor på KINOKINO og de fleste av sine utstillinger her. Den 19. mai åpner de en av de største utstillingene som til nå er arrangert i kunstforeningens historie. Samarbeidet med KINOKINO gir dem tilgang på større lokaler, mer utstyr, lengre åpningstider, profesjonelt formidlingsopplegg og utvidet markedsføring. Til gjengjeld får KINOKINO en spennende ny utstilling tilrettelagt av dyktige entusiaster med ekte interesse for visuell kunst.

I mai er det også klart for eMKå filmfestival på KINOKINO, en festival som er et samarbeid mellom hele syv videregående skoler i distriktet. Festivalen bidrar til rekruttering og inspirasjon til det lokale filmmiljøet, og er derfor en viktig festival, muliggjort gjennom et aktivt samarbeid.

Vi gleder oss også til samarbeidet med Sandnes kommunes Byjubileumskomite når vi i september åpner vårt jubileumsbidrag, en flott utstilling som bygger på filmer som er velvillig utlånt fra innbyggere i Sandnes.

Ikke minst så gleder vi oss til å overta Stavanger kortfilmfestival, og til å få mange nye samarbeidspartnere i den sammenheng, både under planleggingen og under gjennomføringen. Vi ønsker alle hjertelig velkommen til neste kortfilmfestival 2. - 4. desember - her på KINOKINO!

Viktig tilskudd

Etter vel et halvt års drift tror jeg vi allerede kan slå fast at KINOKINO har blitt et viktig tilskudd til Kulturbyen Sandnes! Den siste utstillingen med arbeider av Yang Fudong har fått strålende kritikker, både lokalt og nasjonalt. I år tilbys også søndagsfilmene til barnehager og skoleklasser på dagtid, sammen med et pedagogisk opplegg. Dette har vært meget populært, og øker bredden og bruken av KINOKINO som en kulturinstitusjon som skal være for alle.

Vi har nettopp gjennomført et seminar

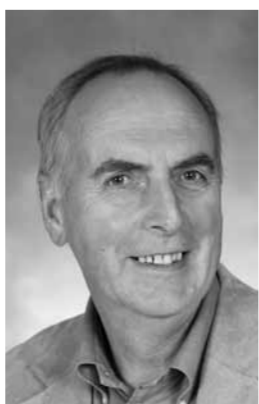
med over 60 deltakere. Temaet var "De intellektuelle, hvem var de, hvem er de og hvem kan de bli?", med utgangspunkt i Yang Fudongs arbeid "Syv intellektuelle i Bambusskog". Seminaret fikk meget god pressedeckning, og jeg er svært glad for den store interessen media har vist for KINOKINO. Det viser at senteret betyr noe i kulturbildet. Det er også hyggelig at temaet inspirerte og resulterte i flere leserinnlegg i Aftenbladet.

Vi overtar Stavanger Kortfilmfestival - det viser en tillit, både at eieme ønsker å gi konseptet over til oss, og at bidrag-sytere overfører midlene til festivalen til KINOKINO.

Kunstforeningen får nå anledning til å åpne en av de største utstillingene de har

arrangert i Sandnes, med full åpningstid. Det blir foredrag og en workshop knyttet til utstillingen, og med et eget pedagogisk opplegg for skolene, støttet av den kulturelle skolesekken. De gjør en fantastisk innsats, og vi gleder oss til å se resultatet!

Og så til slutt - vi er midt i byjubileet, et spennende år, der også KINOKINO er en del av byfesten
Styreleder
Stanley Wirak

→ OMTALER

EN VIKTIG KULTUR- AKTØR

- I Sandnes er man i ferd med å vise at byen slett ikke bare var med i Stavanger2008 på kjød og flesk, som det heter lokalt, men tvert imot som en viktig kulturaktør. I løpet av kulturåret ble det arbeidet hardt for å realisere en virkelig nyskaping i det lokale kunstliv: KINOKINO, et senter for samtidskunst med video og film som sitt viktigste fokus. Utstillingen med filmverk av Yang Fudong er et godt steg i riktig retning for senteret.

nettmagasinet kunstkritikk.no

OPTIMALE VISNINGS- MULIGHETER

- Kurator Per Bjarne Boym har satt sammen et bredt utvalg av Fudongs arbeider, og med flere kinosaler til rådighet tilbyr det nye visningsstedet KINOKINO tilnærmet optimale visningsmuligheter for Fudongs kunst.

Fagtidsskriftet Billedkunst

KINOKINO FÅR INTER- NASJONAL ROS

- Jeg er mektig imponert over hva staben har fått til, sier kunsthistoriker Davide Quadrio fra Italia. Yang Fudong er en av verdens mest berømte samtidskunstnere. At KINOKINO har fått ham hit, og med en så stor og viktig del av hans film- og videokunstverk, er rett og slett imponerende, og Sandnes bør føle seg privilegert, sier han. - Det setter standard, sier noe om KINOKINOs vilje til å satse internasjonalt, og det gir et sterkt signal utad. Dessuten er programheftet og all dokumentasjonen KINOKINO har fått til imponerende, sier Quadrio.

Stavanger Aftenblad

GRATULERER SANDNES

... Sandnes vokste betydelig som kulturby i 2008, og det betyr at et av ankepunktene mot Sandnes er betydelig svekket. I løpet av siste måned har elskeden og jeg hatt fantastiske opplevelser på KINOKINO, med Yang Fudongs filmverk "Sju intellektuelle i Bambusskog."

Mano i Drøset, Stavanger Aftenblad

→ KOLOFON

UTGIVER
KINOKINO Senter for kunst og film

REDAKTØR
Randi Øglænd

LAYOUT
Layoutmal: Procontra
Layout: KINOKINO

Bilder som ikke er kreditert, er gjen- gitt med tillatelse av rettighetshav- verne.

TRYKKING
Kai Hansen Trykkeri AS

Elever fra Lundehaugen vg skole gjør seg klar til neste eMKå filmfestival, denne gang på KINOKINO. Ragnhild S. Selstø tar en snartur innom Facebook midt i filmredigeringen.

Ung film i stort format

I mai er det klart for eMKå filmfestival for sjuende gang. 450 elever fra videregående skoler konkurrerer om gjeve trofeer i beste Oscar-stil.

Utsnitt fra plakaten til eMKå festivalen i 2007. Festivalen er en fagsamling og filmfestival for elever ved studieprogrammet for medier og kommunikasjon ved sju videregående skoler i og rundt Sandnes og Stavanger.

TEKST: TORE GRØDEM
FOTO: JOHANNES DYBDAHL HAUGE

- Det blir enormt spennende å se hva elevene stiller med dette året. Jeg blir like imponert over både innhold og kvalitet i mange av filmene hvert år, sier Gjert Meling i festivalkomiteen.

eMKå filmfestival er en fagsamling og filmfestival for elever ved studieprogrammet for medier og kommunikasjon ved sju videregående skoler i og rundt Sandnes og Stavanger. Elevene kommer fra Time, Lundehaugen, Akademiet, Forus, Hetland, Noroff, Godalen og Randaberg videregående.

I år er det sjuende året festivalen blir arrangert, og inntar dette året KINOKINO etter seks år i Sandnes Kulturhus.

Fra en sped begynnelse på Lundehaugen, har festivalen vokst til å bli en viktig aktør for rekruttering og inspirasjon til det lokale filmmiljøet.

- Festivalen blir primært arrangert for elevene, men er du filminteressert så er

det bare å stille opp! Husk å ta med pute å sitte på hvis du vil se filmene i hovedsalen, sier festivalleder Tore Grødem.

Til sammen 450 elever deltar, og det gis premier i fem ulike kategorier på hvert årstrinn. Det er altså store mengder film som skal vises i løpet av de to dagene festivalen varer.

- Elevene konkurrerer på tre trinn og i fire klasser; reklame, kortfilm, musikkvideo og åpen klasse. Også dette året får festivalen støtte fra Film&Kino. Det gir mulighet til å dele ut skikkelige premier og betale for fagfolk og konferansier. Her blir det mange høydepunkter, lover Grødem.

EMKÅ FESTIVALEN

11. og 12. mai. Deltakere: Elever fra Time, Lundehaugen, Akademiet, Forus, Hetland, Noroff, Godalen og Randaberg videregående skoler.

→FILM FOR DE MINSTE

OPERASJON FROSKEEGG

Max er 6 år. Han er på besøk hos bestemor på landet. Der er det alltid gøy å være. For her er det mange spennende dyr og insekter. Storebror skal operere mandlene og sier på spøk til Max at om at han ikke får froskeegg å spise rett etter operasjonen så vil han aldri kunne snakke igjen. Det viser seg å være alt annet enn enkelt, men Max får hjelp av Jesse som drømmer om å bli sykepleier. Sammen begir de seg ut på en spennende reise over jorder, gjennom skoger og mellom sølepytter. De møter mange rare mennesker og enda flere merkelige dyr. Men får de tak i froskeegg?

Denne barnefilmen er en sjarmerende og varm fortelling. Det aller meste som serveres det yngste kinopublikummet er tegnefilm. Derfor synes vi det er hyggelig å kunne by de yngste på en både morsom og spennende film med virkelige mennesker i rollene.

"Operasjon Froskeegg" vant publikumsprisen på Barnefilmfestivalen i Kristiansand 2009.

Rock 'n' rumpe-troll!

FAKTA

Originaltittel: Kikkerdril
Regi: Simone van Dusseldorp
Skuespillere: Nino den Brave, Whitney Franker, Thijs Goedknegt, Georgina Verbaan, Juul Vrijdag, Remko Vrijdag
Genre: Barnefilm
Nasjonalitet: Nederland
Språk: Norske stemmer
Lengde: 1 t. 22 min.
Distribusjon: Arthaus
Produksjonsår: 2009

OPERASJON FROSKEEGG

Familiesøndag 30. mai, kl. 13:00.
Aktiviteter for barn etter filmen.
Eget opplegg for skoler på dagtid i uke 22 og 23.

Kunstforeningen holder koken

Sandnes kunstforening har flyttet fra sitt idylliske hus på Skeianetunet i Sandvedparken, men er vitalt tilstede i KINOKINOs lokaler, både med kontor og med ambisjoner om at to til tre kunstutstillinger årlig skal skje i foreningens regi. Men styret har ambisjoner utover det. Kunstforeningen vil søke flere samarbeidspartnere og tar sikte på å formidle kunstopplevelser der folk er – og dit kunsten går.

TEKST: HJØRDIS SMEDVIG
FOTO: NILS-THOMAS ØKLAND

NY GIV

- Viser på forflytningen fra Sandvedhuset som en mulighet for en revitalisering av foreningen, sier styreleder Inger Andrea Olsen. - Å ha et eget hus har vært et gode, men det gamle huset, med sine små rom, hadde også sine begrensninger. Vi hadde dessuten bare anledning til å holde åpent for publikum torsdager og søndager. I KINOKINO vil publikum kunne komme nær sagt alle

dager for å se våre utstillinger, og vi får tilgang til profesjonell hjelp hva gjelder både teknikk og montering.

Representert med tre kvinner, styreleder Inger Andrea Olsen, sekretær og styremedlem Kristine Abelsnes og Cathrine Fuglestad, styremedlem og foreningens representant i programkomiteen for KINOKINO, vil Sandnes Kunstforening avkrefte ethvert rykte om at den skulle være under avvikling eller kan risikere å miste sin identitet nå som den skal holde hus i KINOKINO.

SE OG HØR

-Vi var tilstede med en performance under åpningen av KINOKINO i fjor høst og har avholdt vår første utstilling, "Sex Tags og SVN". Det var tegninger rett på vegg, redegjør Cathrine Fuglestad. - Og nå, 19. mai, åpner vi utstillingen "Se og Hør".

Den dreier seg om lydkunst. Vi tok i bruk en for oss ny metode for å få tak i kunstnere som arbeider i dette feltet av samtidskunsten. Vi annonserte i bladet Billedkunst, og en egen komite fra styret har hatt litt av en jobb med å gjennomgå alle søknadene.

- Utstillingen er teknisk sett krevende, men heldigvis har KINOKINO den nødvendige ekspertise, skyter Kristine Abelsnes inn, mens Cathrine Fuglestad entusiastisk fortsetter å forklare hvordan sju håndplukkede kunstnere skal vise publikum hvor spennende lyd kan bli når ikke bare hørselen utfordres, men også andre sanser.

LYD

I et av de utvalgte verkene presenteres en kommunelyd for Vågan. Kan dette få oss til å tenke på hva slags lyd som vil kjenne Sandnes kom-

mune? Utstillingen skal være montert i KINOKINOs hovedsal hele sommeren, så publikum får god tid til å tenke seg om.

Gjennom midler fra den kulturelle skolesekken lager foreningen et spesialopplegg for skolene, og husets faste formidlingsleder, Grethe Bekkevold, er full av ideer.

- Vi legger dessuten inn en rekke andre publikumsaktiviteter i samarbeid med KINOKINO. Det blir foredrag under hva vi her på huset kaller "Baksnakk" og en workshop i juni med tema lyd som dramaturgisk virkemiddel i film og video, opplyser styreleder Inger Andrea Olsen.

-Er dere enerådende hva gjelder utstillingsvalg eller har foreningen bare forslagsrett i programkomiteen til KINOKINO ?

Representert med tre kvinner, styreleder Inger Andrea Olsen, Cathrine Fuglestad, styremedlem og foreningens representant i programkomiteen for KINOKINO, og sekretær og styremedlem Kristine Abelsnes, vil Sandnes Kunstforening avkrefte ethvert rykte om at den skulle være under avvikling eller kan risikere å miste sin identitet nå som den skal holde hus i KINOKINO.

VÅRE VALG

- Tid og opplegg rundt vil selvsagt bli diskutert, men det er utstillingskomiteen vår som bestemmer hva som skal gå i vår regi. Valgene våre blir presentert i programkomiteen for KINOKINO gjennom vår representant, Cathrine Fuglestad, og programkomiteen avgjør så når og hva som skal presenteres, sier Inger Andrea Olsen.

- Hva blir neste utfordring?

- Kunstforeningen skal være med på å jobbe fram jubileumårets "Vitamin Sandnes", en utstilling av samtidskunst i Langgaten i oktober. Det er et samarbeidsprosjekt mellom Sandnes Sentrum, Sandnes kunstforening og Rogaland kunstsenter. Kunstnere kan søke om å få være med, men to hovedutstillere er allerede valgt.

TURI

Det er engelske Lucy Gunning, skulptør, video- og filmkunstner, og Turi Oliver Gramstad. Hun blir presentert både som billedkunstner og industridesigner. Da hun var designer ved Figgio skapte hun serviser som det nå er samlerverdi på. Hun har blant annet sin egen fan-klubb i Japan. Det sier ikke lite om hvor populære disse servisene var og fortsatt er, opplyser Kristine Abelsnes.

- Å gå inn i samarbeid med andre for å bidra til økt formidling av kunst på andre arenaer enn i vanlige utstillingslokaler, er noe vi ønsker å fortsette med, vektlegger styreleder Inger Andrea Olsen. - Vi har satt oss som mål at vi skal gå der kunsten er – og der folk er. Det skjer mye spennende i Sandnes for tiden. Det vil vi gjerne være med på.

Unge lyttere

KINOKINO vil tilby formidling til utstillingen SE OG HØR, en utstilling som setter fokus på to av våre viktigste sanser – se og lyttesansen.

Elever på besøk på et av Siri Austeen sine lydarbeider.

Utstillingen består av kunstverk laget av syv kunstnere, og de fleste verkene er installasjoner med lyd kilder i en eller annen form. Vi skal se på objekter, fotografi, maleri, video og høre på lyder og musikk. I formidlingen vil vi filosofere over og diskutere lyden i kunsten, menneskers forhold til lyder og lyder i naturen. Vi vil også undersøke begrepene fred og identitet, som flere av kunstverkene tematiserer.

Vi skal sitte i et telt og lytte til lyder fra Amazonasjungen og høre fortellingen om den mystiske skikkelsen Curapira som beskytter skogen, vi skal være med å lage lyder med vann, vanndråper og vannflasker, vi skal sitte med en lyd kulisser rundt oss som heter Peacepiece og samtale om fred, og vi skal undersøke hvordan lyden kan påvirkes av vær og vind rundt Nuten, som er et turmål.

Eksempler på spørsmål vi skal filosofere og diskutere er: Hvilke assosiasjoner får dere til tittelen? Hva kan det bety å bli sett og hørt? I hvilke sammenhenger er det viktig/viktigere/viktigst å bli sett og hørt? Hva er en lyd? Hva er forskjellen på lyd og musikk? Har du en yndlingslyd, hvilken er det, hvorfor? Hvilken lyd har Sandnes, Norge, hva er en kommunelyd, en familielyd – hva er din lyd?

Målgruppen er grunnskoler. Prosjektet er støttet av Den Kulturelle Skolesekken i Sandnes. Interesserte kan ta kontakt med Grethe Bekkevold på gb@kinokino.no.

DEN KULTURELLE SKOLESEKKEN
Opplegg og aktiviteter i tilknytning til utstillingen SE OG HØR. Utvalgte dager i mai og juni

OPPRINNELSEN

TAKKET VÆRE TRÆR

Opprinnelsen til Sandnes Kunstforening er spesiell. I 1891 ble Sandnes Byforening stiftet for å kunne forskjøne byen og dens omegn med trær. Da kommunens parketat i 1955 overtok denne oppgaven, tok daværende formann, Ragnvald Kluge, initiativet til å omdanne foreningen, som hadde god økonomi, til en kunstforening. Kluge døde i 1957. Han testamenterte hele sin malerisamling til foreningen. Den ble starten på foreningens faste samling, som i dag henger rundt omkring i kommunens lokaler. Blant perler kan nevnes malerier av Georg Backer Berg, Olav

Ansgard Larsen og Reidar Aulie, men samlingen består også av nyere verk.

UTSTILLING

Åpning onsdag 19. mai kl. 1900
SE OG HØR - lydkunst.
Komponist og musiker Nils Henrik Asheim åpner utstillingen.
Vises til 1. august.

Deltakere: Siri Austeen, Linn Halvorsrud, Øyvind Mellbye, Märten Bergkvist, Anne Marthe Dvyl, Tone Myskja og duoen Helene Nielsen og Norunn Fresvig.

Lydkunsten forteller

“Livsfarts musikk” av Øyvind Mellbye

Øret er kroppens mest komplekse mekaniske del, og hørselen kan gi oss innsikt som andre sanser ikke kan - lyd kan vise aspekter ved en situasjon som vi verken kan se eller sanse på annen måte.

TEKST: JØRAN RUD, komponist og faglig leder for NOTAM - norsk senter for teknologi i musikk og kunst.

Et godt eksempel er verket “Transfer” (2008) av Bjørn Haugen, hvor publikum kan høre lyden av skriving rundt seg i et spesialbygget rom, som om de står midt på papiret. Man hører hvordan tusen beveger seg mot papiret, man hører hastighet og hastighetsendringer, styrken på trykket osv. Man hører med andre ord en undertekst, som ikke står å lese i ordene som ble skrevet. En dvelende og omhyggelig pennføring uttrykker noe annet enn en kontant, brå skrift, selv om ordene er de samme.

RETNING

Som flere andre kunstformer er lydkunsten vanskelig å definere; den inkorporerer ofte elementer som også passer

i andre kunstformer, den beveger seg og finner nye former. I den senere tid har den tatt opp i seg soundscaperspektiver og interaktivitet i en langt større grad en før. Det er allikevel to tilnæringer til lyd i kunsten som skiller seg fra hverandre.

Klangkunsten er en retning som har hatt sterkt feste i det kontinentale Europa, og den har i det vesentligste handlet om lyden som materiale med egne interessante kvaliteter, i tråd med modernistisk tradisjon. Klangkunsten har ofte inkludert objekter av forskjellige slag, og dreiet seg om bruken av rom med naturlig eller kunstig akustikk. Lyden har ofte blitt gjort til et objekt, som man nærmer seg som et hvilket som helst annet objekt på utstilling. En slags motsats til dette er den lydkunsten som springer ut fra den eksperimentelle musikken, der bruk av ’musikkfremmede’ lyder som all slags innspilt lyd eller elektronisk støy er

vanlig, og der nåtidens digitalteknologi gir nye typer performance og fremføring, gjerne også i nye rammer utenfor tradisjonen. Hva vi mener musikk er, og hvilke lyder som kan brukes i musikk, forandrer seg hele tiden, og musikken er, som for eksempel skulptur, et eksempel på en kunst som stadig utvider seg. Et klassisk eksempel som i 1952 utfordret musikkbegrepet, er John Cages verk “4’33”. Verket ble presentert som musikk, men det var publikums lytteprosess det handlet om, og ikke verket, som ellers var presist notert som stillhet i tre satser. For en åtte-ti år siden ble støymusikk av mange oppfattet som kontroversielt.

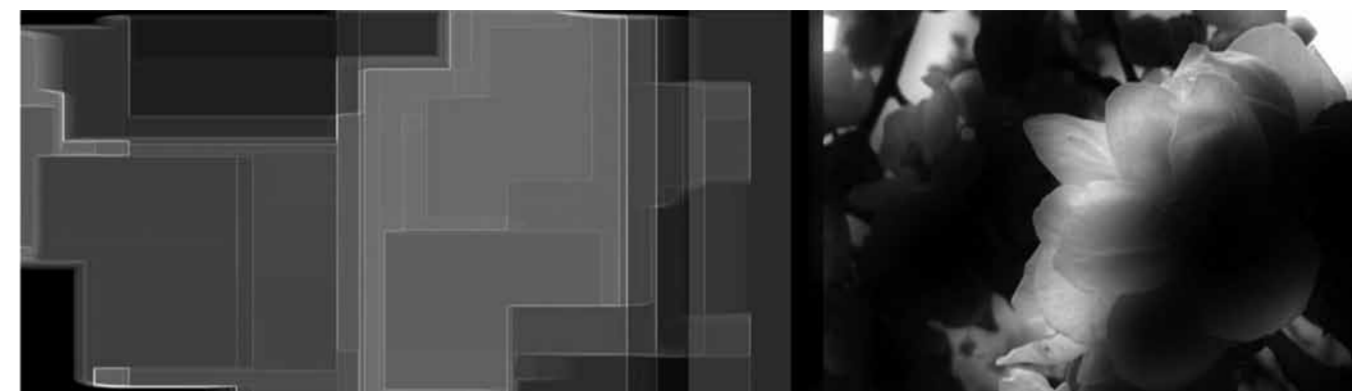
Felles for begge disse retningene er at lyden er bærende i verkene. Lyden brukes altså til å vise eller representere en kunstnerisk idé; lyden er en form for sonifisering. Et klassisk eksempel på sonifisering er geigertelleren, hvor knitrelyden øker med målt radioak-

tivitet. Lydkunst som sonifisering av en kunstnerisk idé blir slik en sam- lende definisjon som går til kjernen av lydkunsten, ikke til dens forskjellige former.

LYTTING

På 70-tallet uttrykte Roland Barthes seg slik: Hørsel er en tilstand, lytting er en psykologisk handling. Hørselen er alltid på, den lar seg ikke skru av – vi mottar hele tiden en sammenhengende strøm av lydbølger, og det er aldri stille. Barthes sikter til intensjon, at det er noe vi vil oppnå med å lytte, og dette kan være svært forskjellige ting, som når vi våkner av en ukjent lyd om natten og har behov for å finne ut hva som skapte lyden, eller som når vi estetiserer gjennom å lytte for å glede oss over form, uavhengig om det gjelder natur eller kultur.

Teoretikeren Seth Kim-Cohen har uttrykt noe i retning av at det er for-

“Alfabet” av Tone Myskja, Sven Erga og Zoe Christensen.

“Nuten” av Nielsen og Fresvig

skjell på å lytte til noe og å lytte gjennom noe – med et eksempel hentet fra filmen “Down by Law” av Jim Jarmush. Man lytter for eksempel til kunstmusikk - hvordan harmoniske og ikke-harmoniske forløp utvikler seg i tid, og hvordan endringer i klangfarge skaper uttrykk. At denne musikken skaper assosiasjoner utover konsertsalen er sikkert, men det er de mer formelle elementene i musikken som bærer uttrykket. Ekstremeksempelet her er den konkrete elektroakustiske musikken som er laget av innspilt lyd – og hvor siktemålet er å bare lytte på et abstrakt nivå, og å se bort fra det man måtte kunne identifisere av lydkilder.

Motsatsen er lytting der lydens opprinnelse er viktig – hvor lyden kommer fra, og hvilke handlinger den viser til. Sammenhengen lyden inngår i er også viktig for vår meningsdannelse, om verket skjer i et utstillingsrom

eller i en annen sammenheng, hvilken betydning stedet har, kulturelt og personlig for hver besøkende.

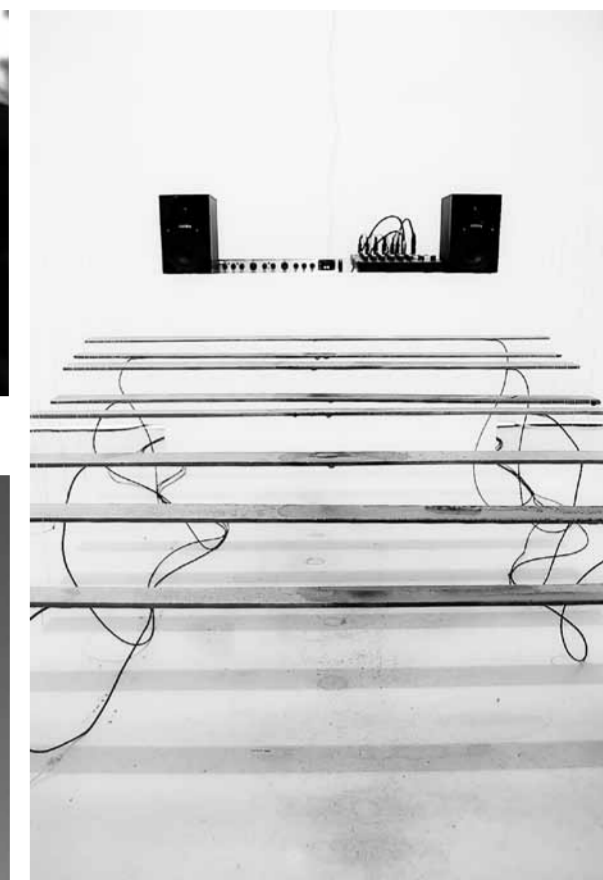
Å lytte til noe kan vi kalle refererende lytting - vi hører hva noe ’er’. En estetiserende lytting hvor vi legger våre egne intensjoner til det vi oppfatter, kan kalles en reflekterende lytting, beslektet med å lytte gjennom noe. All lytting foregår i en sammenheng, og begrepene stedsuavhengig og steds-spesifikk lytting er også nyttige i tilnærmingen til lydkunsten. Et stykke musikk kan ofte spilles på flere forskjellige scener uten at det gjør særlig forskjell, men ikke hvilken slags scene som helst - symfoniorkestre og rockeband har forskjellige krav til akustikken. En annen type eksempel er Kristina Kubisch’ “Electrical Walks”, hvor spesialbyggede hodetelefoner genererer lyd fra elektromagnetiske felt. Vandringerne gjør oss oppmerksom

på ukjente sider ved vår kultur.

En siste ting som bør nevnes her, er handlingsspesifikke verk; verk der publikum fysisk deltar aktivt i realiseringen av verket, og som derfor utvider ’lyttingen’ til hele sanseapparatet - hele kroppen. Espen Sommer Eides “Karusell” er eksempel – gjennom å sparke i gang og spinne en karusell som man ellers finner på lekeplasser for barn, aktiverer man en kvadrofonsk lydavsplilling fra høyttalere som er plassert rundt karusellen. Materialet endrer seg med hastigheten på karusellen, og veien er kort tilbake til barn- dommens fryd.

BETYDNING

Lyd er invaderende, og man kan normalt ikke forsvare seg mot den utenom gjennom å bruke egne ’brannvegger’, som for eksempel mp3-spillere. Det kulturelle lydtrykket øker jevnt, og

“Water Drop Sequencer” av Mårten Bergkvist

“Jakten på Curapira” av Linn Halvorsrød

kompleksiteten i signalstrømmen øker parallelt med innlaget av teknologisk baserte lyder.

Mye av lydkunsten er sosialt orientert, og skaper prosesser hvor publikum finner og skaper mening i det verkene består av, både som selvstendige objekter og som pekere ut av den spesifikke kunstsammenhengen. Denne oppmerksomheten på hva øret kan gi, øker størrelsen på vårt erfaringsrom, og dermed følsomheten for hva eksistensen består av. Som kunstneren Felix Hess sier: - Jeg arbeider ikke med lyd – jeg arbeider med følsomhet.

BAK-SNAKK

Onsdag 26. mai kl. 19.00
Samtale om lyd mellom Nils Henrik Asheim og Helge Olav Øksendal (HOH), Pål Asle Pettersen og Kurt Bolianatz (Qrt). Fri entre

"Alfabet" av Tone Myskja, Sven Erga og Zoe Christensen, ett av verkene som vises på Sandnes kunstforenings sin utstilling "Se og Hør" på KINOKINO.

SE OG HØR

Før åpningen av Sandnes kunstforenings utstilling "Se og Hør" har Hanne Mugaas Joacimsen hatt en samtale med noen av kunstnerne om kunstverkene, arbeidsmetoder, valg, relasjoner og opplevelser.

TEKST: HANNE MUGAAS JOAKIMSEN

ANNE MARTHE DYVI Peacepiece, 2009

Kan du fortelle mer om valget av "Give Peace a Chance" som utgangspunkt for verket "Peacepiece"?

- Jeg er veldig fascinert av den frimodige holdningen til John Lennon og Yoko Ono. Jeg tror på at man kan stå opp om morgenen og gå på jobb for verden. Samhold er en forutsetning for å skape fred.

Hvordan relaterer arbeidet ditt seg til populærmusikk i dag, spesielt med tanke på hvordan stemmen i musikk nå ofte forvrenses gjennom bruk av autotune?

- "The grain of the voice" som Roland Barthes kaller det, er en interessant definisjon av enkeltmenneskets særegenhet eller personlighet som stemmen er en bærer av. Ved å polere ned denne "grainen", som bruken av autotune kan gjøre, vil jo særegenheten, og det menneskelige som ligger i 'å feile' eller vise svakhet, nok gjøre musikken mer distansert. Med "Peacepiece" var populærmusikken som bærer av kulturhistorie, fredstematikk, tidsbeskriver og naivitet avgjørende for valget.

Er forholdet mellom teknologi og menneske noe som du problematiserer generelt i arbeidet ditt?

- Ja. Jeg ser på forholdet mellom

teknologi og mennesket som en underkategori av forholdet mellom mennesket og samfunn. Og i vårt samfunn er teknologi blitt et stort og merkbart felt som vi alle er påvirket av, men i ulik grad. Jeg er opptatt av balansen mellom form og innhold. Teknologi er jo ingenting uten mennesket. Noen må sette på play.

ØYVIND MELLBYE Livsfartmusikk, 2004-2009

Verket ditt tar utgangspunkt i lyd, tid, og bevegelse. Kan du si noe mer om disse elementene?

- Arbeidene mine er ofte preget av en form for tid eller tidløshet ved at jeg blander teknologi og estetikker fra ulike perioder. Ulike prosesser som foregår over tid er også en del av arbeidet mitt. Lydarbeidene mine tar gjerne utgangspunkt i at jeg lager et apparat eller etablerer et system som danner grunnlaget for fremstilling av lyd. I denne prosessen er det gjerne apparatet eller systemet som danner premissene for formidling jeg fokuserer mest på, fremfor resultatet, som kan være temmelig åpent - avhengig av hva man tilfører de rammene jeg har satt opp.

Hvorfor valgte du å bruke en Commodore 64?

- Fordi jeg så for meg at en Commodore 64 kunne produsere et

minimalistisk lydbylde som ville egne seg for å gjengi den forholdsvis strenge overføringen av bevegelse i tid og rom til elektronisk musikk.

Kan du fortelle mer om notesystemet som du utviklet spesielt for prosjektet?

- Notesystemet jeg laget for prosjektet fungerer ved at hver oppføring fra protokollen bestående av seks siffer (dag.måned.år.tt.mm.steg) ble satt opp diagonalt på rutepapir, for deretter å leses av vertikalt fra topp mot bunn. Denne systematiske bearbeidningen ga tallene en annen fase, som jeg mener er mer gunstig i forhold til det musikalske resultatet av programmet som gjør tallene om til lyd.

SIRI AUSTEEN Lyder som Vågan

Hvordan kan man representere Vågan, et sted, gjennom lyd?

- Ved å lytte til stedets egne hint for komposisjon og mening. Vågans lyder tilbyr en verdi i kulturell, historisk og for den del økologisk forstand, og det er dette jeg vil løfte frem. Det handler om rekontekstualisering av lyd og dialog, om hvordan man ønsker å representeres i verden. Slik synet av en skulptur involverer rommet den omgis av, kan også opplevelsen av en lyd få deg til å huske stedet du hørte den, vel så sterkt

som lydens figur i seg selv.

Hvilke lyd-elementer fra stedet kommer du til å bruke til å lage en lyd?

- Utvalget er ikke gjort, men mine yndlingslyder er objekter i bevegelse, ro, fra lokal dialekt og dyreliv, f.eks. lyden av torsk som hevder seg. Kommunelyden vil være en kort logo som rommer musikalske elementer.

Du nevner kunstneriske strategier. Kan du si noe mer om dette, og om hvilke strategier du bruker i arbeidet ditt?

- Som kunstner er jeg opptatt av lytting som kreativ handling. I dette prosjektet har et møte med skoleelever, et kommunestyrevedtak og personlig engasjement, til nå drevet kommunelydoppdraget fremover - på tvers av institusjoner og fagfelt. Jeg gikk inn i prosjektet på heraldikervis, men etterhvert som jeg lyttet meg rundt i kommunen, vokste ideen om en bred og offentlig ramme rundt lydverket. Nå ønsker jeg å opprette et offentlig lydarkiv, et fysisk sted for lytting, i tillegg til kommunelyden som et elektronisk triggerpunkt eller vedlegg til kommunal korrespondanse.

UTSTILLING
SE OG HØR
19. mai - 1. august 2010

Varierte lydbilder

Selv om alle verkene handler om lyd - på en eller annen måte - er det syv kunstnere med et variert uttrykk som stiller ut på utstillingen SE OG HØR. Sammen med en rekke andre kunstnere søkte de om å få delta på Sandnes kunstforening sin utstilling i KINOKINO, og nettopp disse ble valgt ut - på grunn av høy kvalitet og en spennende tilnærming til temaet Lyd.

TEKST: INGER ANDREA OLSEN

SIRI AUSTEEN

Siri Austeen er utdannet ved Kunstakademiet i Trondheim 1981-85. Lyd er ofte et bærende element i Austeens arbeider. Hennes arbeid belyser relasjoner mellom lyd/sted og stemme/kropp. Installasjonen "Lyder som Vågan" består av en video og lyttestasjon med utdrag fra lydarkivet pr. i dag. Verket er basert på et samarbeid med skoleelever i Vågan kommune i Lofoten i 2007, der ideen om utvikling av offentlig kommunelyd ble etablert. Austeen fokuserer på lytting som en kreativ prosess, og undersøker her lyd som en kulturell, økologisk og historisk verdi i et lokalsamfunn. Prosjektet er ikke avsluttet. "Lyder som Vågan" viser prosessen med innsamling av lydmateriale og samtaler med folk om hva en kommunelyd kan være.

MÅRTEN BERGKVIST

Mårten Bergkvist kommer fra Sverige. Han har bakgrunn fra design engineering innen produktutvikling og 3D visualisering og avsluttet nettopp Master i fine arts ved c:art:media program i Göteborg. "Water drop sequencer" er en interaktiv lydinstallasjon. Lydene lages ved at vanndråper treffer jernplater med piezoelementer (kontaktmikro-

foner). Publikum kan påvirke tonene og tempoet ved å flytte flaskene som genererer dråpene. I tillegg til tonene som skapes skjer det også noe på selve platene. De korroderer og dråpene skaper interessante mønstre og teksturer som endres over tid, avhengig av hvordan man påvirker det.

ANNE MARTHE DYVI

Anne Marthe Dyvi tar for tiden mestereksamen i kunst ved kunsthøyskolen i Bergen. Verket "The Peacepiece" er et lydarbeid basert på tekst lest av et redskap - en datamaskin. Teksten "Give peace a chance", som John Lennon skrev i 1969, er et ikon som er både dryppende patetisk og sterkere enn stål på en gang. Kunstneren velger naivitet som strategi. Med samme naive metoden som John Lennon og Yoko Ono brukte i 70-årene, tar kunstneren opp fenomenet Fred i sitt verk - med et klart motiv om at en bør gjenta det som er sagt. "The Peacepiece" er et resultat av å prosessere om igjen et politisk kulturuttrykk som har bunnfald, sier kunstneren.

LINN HALVORSRØD

Linn Halvorsrød ble ferdig med sin mester ved Kunstakademiet i Trondheim og Nordic Sound Art, en skandinavisk reisende mester i lydkunst, våren 2009.

"Jakten på Curapira" er et telt med lyd. Lydene i dette arbeidet ble tatt opp på en workshop med Fransisco Lopez i jungelen i Amazonas i november 2009. Curapira er en kvinnelig beskytter av skogen i dette området, fottene hennes peker feil vei og hun liker sigaretter. Seks feltoptak går i loop inne i teltet, og siden alle har forskjellig lengde og forskjellig lengde på stillheten mellom hver gang de repeteres, skapes en komposisjon i evig forandring.

ØYVIND MELLBYE

Øyvind Mellbye har tidligere deltatt på flere kollektivutstillinger, som "2012" i fjor, med andre klassen på KHIB, "Code dreams", som var en del av fjorårets Piksselfestival, og utstillingen på Atelier Nord i forbindelse med workshopen "Remote art production". Verket "Livsfarts musikk" står som en fortsettelse av tidligere arbeid, der deler av innholdet kan trekke tankene mot teknologi-tilbedende futurister. Men selv om det i kunsten til Mellbye også er en oppriktig begeistring for teknologien, er det langt fra en ukritisk omfavnsel. Det er også trukket inn nye elementer, for eksempel det organiske.

TONE MYSKJA

Tone Myskja er utdannet innen skulptur og media i Antwerpen, Oslo og London. Hun arbeider hovedsakelig med video. Videoen "Alfabet" er et

samarbeidsprosjekt mellom TONE MYSKJA, ZOE CHRISTIANSEN OG SVEN ERGA. Filmfotograf er Hilde Malme. Videoverket ble laget i forbindelse med kveldsarrangementet "Alfabet" på Nasjonalbiblioteket, i dialog med den danske dikteren Inger Christensens diktsyklus av samme navn fra 1981. I syklusen benytter Christensen seg av alfabetet og den såkalte Fibonacci-rekken som ramme for diktverket. Fibonacci-rekken er ikke alene en matematisk regneform, men også uttrykk for et vekstprinsipp i naturen. Således taler diktverket gjennom systemene om menneskets utsatte eksistens i en verden som mennesket er i ferd med å ødelegge. "Alfabet" kan sees som en poetisk-politisk collage. Historien fortelles i vekslende mellom privatsfæren og verden der ute. Den gir glimt fra steder som er lagt øde gjennom vår nåtidige historie, kunsthistorie og mytologi.

NORUNN FRESVIG OG HELENE NIELSEN

Norunn Fresvig og Helene Nielsen er utdannet som henholdsvis kunsthåndverker og billedkunstner. Verket "Nuten" er et samarbeidsprosjekt. De sier selv om verket: -Vi er to kunstnere som jevnlig går tur til en topp som heter Krokvasnuten. Gjennom årene vi har gått opp til toppen, har vi snakket om og undret oss over endringene vi har registrert av lyder på Nuten. Vi hører og ser stadig nye spennende detaljer. Lyden påvirkes av vær og vind gjennom årstidene. Hvor blir det av lyden? Fascinasjonen i dette vil utforske og formidle. Lyden er det bærende element og samlingspunkt i arbeidet. Det er tolkningen av opplevelsen vår. Vårt arbeid er en installasjon bestående av flere bilder malt på aluminium, organisk materiale og objekter.

Program sommer 2010

MAI - JUNI - JULI

→ 18.02.10

AKTIVITETER fra 09.05 -19.05.

→ 20.05 - 30.05

→ 02.06 - 10.06

FASTE ARRANGEMENT

Utstilling i hovedsalen 1. etg.

Skiftende utstillinger av høy kvalitet og internasjonalt format, med vekt på video- og elektronisk kunst.

Utstilling i foajé underetg. Skiftende utstillinger, med vekt på tegneserier og de unge/nyetablerte.

Filmkveld – hver onsdag og torsdag viser vi ulike kvalitetsfilmer. Utvalgte filmer er en del av programmet til Nasjonalt Digitalt Cinemateknettverk.

Bak-snakke – annen hver onsdag vil aktuelle spørsmål diskuteres og debatteres. Temaene velges med utgangspunkt i øvrige aktiviteter på huset.

Underveis – første fredag i måneden presenterer vi filmskapere og kunstnere underveis, enten det er profesjonelle videokunstnere eller filmskapere som vil vise produksjoner under utvikling og fortelle litt om produksjonen, eller det er unge/nyutdannede som vil presentere seg selv og sine arbeider.

Lørdagsforedraget - utvalgte lørdager presenterer KINOKINO foredrag med utgangspunkt i utstillingen i hovedsalen eller i filmprogrammet til KINOKINO.

Familiesøndag – vi presenterer gode barnefilmer, og vi lager enkle oppgaver og forslag til aktiviteter knyttet opp til filmene. Utvalgte søndager blir det et utvidet tilbud ved vår formidler Grethe Bekkevold.

Fra Familiesøndag med introduksjon av magisk filmdrikk.

UTSTILLING

SE OG HØR

19. mai til 1. august
Hovedsal 1. Etg.

“SE OG HØR” er en utstilling som setter fokus på to av våre viktigste sanser – syns- og lyttesansen. Utstillingen består av kunstverk laget av syv kunstnere, og verkene er installasjoner med lydtkilder i en eller annen form. Kunstnere har i alle tider latt seg inspirere av musikk. På samme måte kan man også si at musikken har latt seg inspirere av kunsten. Hva finner vi i dette landskapet mellom lyd og kunst? Dette er det Sandnes kunstforening ønsker å belyse og utforske med denne utstillingen.

I utstillingen “SE OG HØR” vil syv kunstnere vise ulike måter å bruke lyd på. Det blir en spennende blanding av uttrykk, ikke bare for hørselen, men også for andre sanser.

De 7 kunstnerne er: Mårten Bergkvist, Linn Halvorsrød, Tone Myskjå, Anne Marthe Dyvi, Øyvind Mellbye, Siri Austeen og duoen Helene Nielsen/Norunn Fresvåg.

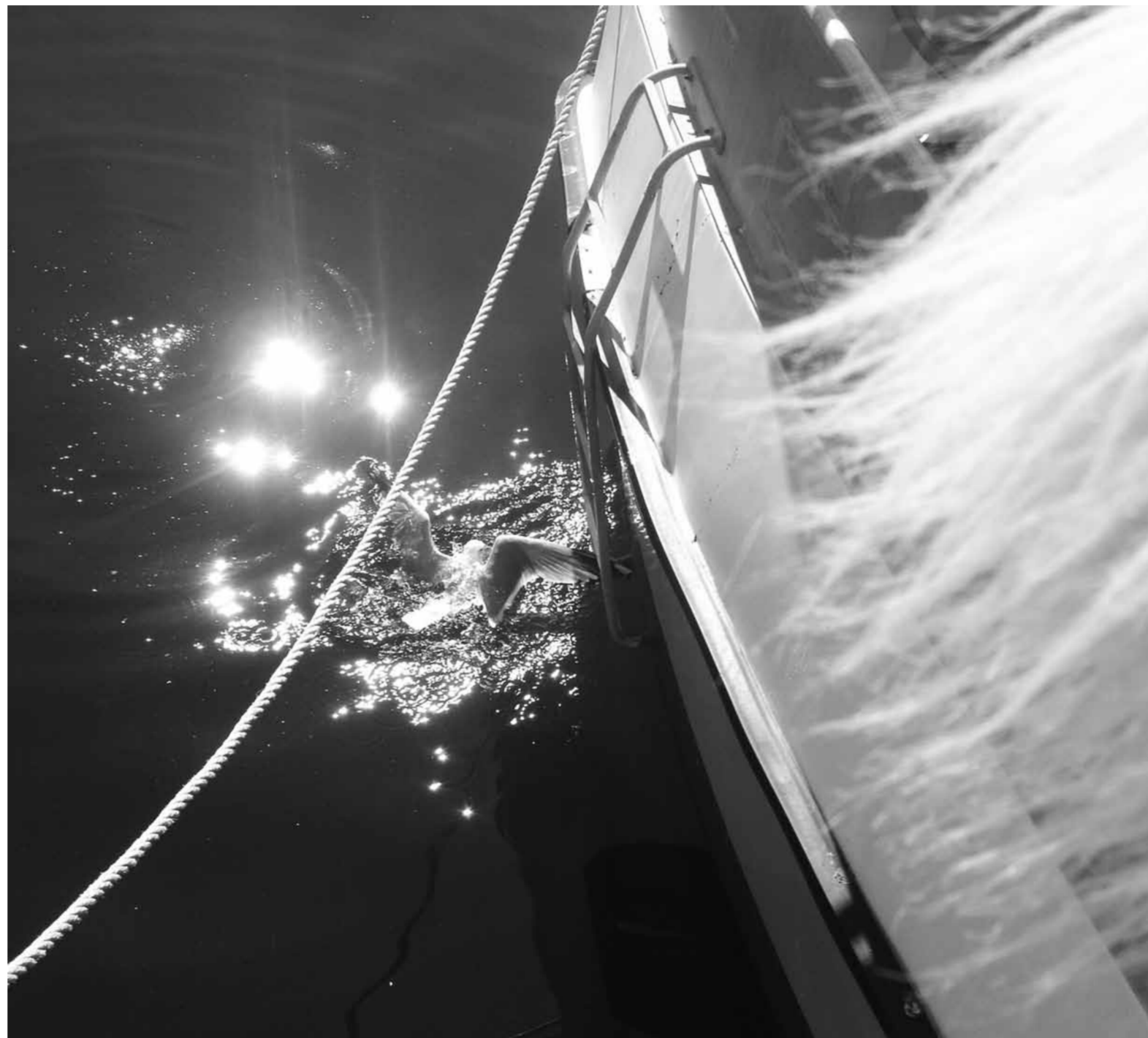
Arrangør: Sandnes kunstforening

DATASPILLET “FLOWER”

19. mai - 1. juli
Underetasjen
I underetasjen på KINOKINO kan du spille dataspillet “Flower” på stor-skjerm, et nyskapende prosjekt og en fargeglede av de sjeldne. Et skikkelig feelgood-spill.

PUBLIC SCREENS PÅ KINOKINO

Mai - august
Benk kaffebar
Public Screens presenterer aktuell samtidskunst på offentlig tilgjengelige skjermer, med flere utstillinger i året. perioden mai - august vises verk av Anne Katrine Dolven, Brede Korsmo, Catrine Thorstensen, Dan Lageryd, Hjørdis Kurås, Jeremy Welsh, Michael Pavlou og Nick Hamlyn.

“Måke” av Siri Austeen, en av utstillerne på SE OG HØR.

ÅPNINGSTIDER KINOKINO

Utstillinger vises
tirsdag - søndag kl. 11 - 17
Film, foredrag, debatter
onsdager/torsdager fra kl 18.00
og lørdager/søndager kl. 13.00.
Mandag stengt.

Sommeråpent i perioden
7. juli - 1. august:
Onsdag - søndag 12.00 - 17.00

I juli er det kun utstillingen “SE OG HØR” som er åpen. Vi starter opp igjen med nye aktiviteter i midten av august. Mer informasjon legges ut fortløpende på www.kinokino.no.

Pris filmvisninger 70/50.
Utstillingene har fri entre. Priser for andre aktiviteter annonseres.

OBS Vi tar forbehold om endringer i programmet.

Fredag 7. mai kl. 1900

UNDERVEIS
Regissør og Gullpalmevinner Bobbie Peers presenterer seg. Intervju ved Siw-Angell Olsen. Visninger av utvalgte kortfilmer.

Søndag 9. mai kl. 1300

FAMILIESØNDAG
“Emil fra Lønneberget”.
Aktiviteter for barn etter filmen.
Se filmguide side 16

Tirsdag og onsdag 11. - 12. mai

eMKå festivalen

Festivalen er en fagsamling og filmfestival for elever ved studieprogrammet for medier og kommunikasjon ved sju videregående skoler i og rundt Sandnes og Stavanger.

Arrangør: Et samarbeid mellom Time, Lundehaugen, Akademiet, Forus, Hetland, Noroff, Godalen og Randaberg videregående skoler.
Se omtale side 3.

Onsdag 12. mai

FILMVISNING
“Man tenker sitt” kl. 1800
“Det hvite båndet” kl. 2100
Se filmguide side 16

Onsdag 19. mai kl. 1900

ÅPNING AV UTSTILLINGEN
“SE OG HØR”
Mårten Bergkvist, Linn Halvorsrød, Tone Myskjå, Anne Marthe Dyvi, Øyvind Mellbye, Siri Austeen og duoen Helene Nielsen/Norunn Fresvåg viser lyd-kunstarbeider.
Arrangør: Sandnes kunstforening.

19. mai - 1. juli

DATASPILLET “FLOWER”
I underetasjen på KINOKINO kan du spille dataspillet “Flower” på stor-skjerm, et nyskapende prosjekt og en fargeglede av de sjeldne. Et skikkelig feelgood-spill.

Torsdag 20. mai

CINEMATEKET
“The night of the Hunter” kl. 18.30

Se filmguide side 16

Onsdag 26. mai kl. 1900

BAK-SNAKK
Samtale om lyd mellom Nils Henrik Asheim og Helge Olav Øksendal (HOH), Pål Asle Pettersen og Kurt Bolianatz (Qrt). Se omtale side 16.

FILMVISNING
“Man tenker sitt” kl. 2100
Se filmguide side 16

Torsdag 27. mai

FILMVISNING
“Det hvite båndet” kl. 1830
Se filmguide side 16

28. - 30. mai

“RESONANCE”, en film av Kaja Leijon. Viser i loop i sal 3.
Varighet: 10 min.

Handlingen utspiller seg en varm sommerdag i skogen. En ung kvinne er nysgjerrig opptatt av å samle lyder på sin lydopptaker. Filmen undersøker hvordan hun får sin virkelighetsforståelse fordreid ved å «se» verden gjennom lyd.

Søndag 30. mai kl. 1300

FAMILIESØNDAG
“Operasjon Froskeegg”
Aktiviteter for barna etter filmen.
Se filmguide side 16.

Onsdag 2. juni

FILMVISNING
“Alle andre” kl. 1800

“Rødt som himmelen” kl. 2100
Se filmguide side 16

Torsdag 3. juni

FILMVISNING
“Alle andre” kl. 1830
Se filmguide side 16

Fredag 4. juni kl. 1900

Presentasjon av kortfilmer til Anja Breien (bildet), en nestor i norsk film og en av regissørene som er tatt ut til Grimstad Kortfilmfestival.
Se omtale side 17

Søndag 6. juni kl. 1300

FAMILIESØNDAG
Vår formidler tar dere med for å se på lyd og bilde med utgangspunkt i utstillingen “SE OG HØR”.

Tirsdag 8. - torsdag 10. juni

WORKSHOP
Lyd som dramaturgisk virkemiddel i film og video.
Se omtale side 18.

Onsdag 9. juni

FILMVISNING
“Rød som himmelen” kl. 1800
“Alle andre” kl. 2100
Se filmguide side 16

Torsdag 10. juni

FILMVISNING
“Alle andre” kl. 1830
Se filmguide side 16

Dan Skjæveland og Chatrine Sætre i filmen som ble produsert i forbindelse med en workshop i medialaben til KINOKINO. Stillbilde fra filmen.

Dette var knallkjekt!

Like etter påske gikk workshopen “Hvordan skyte den første scenen” av stabelen på KINOKINO. Regissør Fredrik Hana veiledet filminteressert ungdom i grunnleggende filmarbeid. Entusiasmen var stor.

TEKST: GEIR PETTER RØSSLAND

En av deltagerne uttalte: - Dette var knallkjekt! Utrolig gøy å få se alt Fredrik har gjort, og i tillegg få lov til å lage film sjøl. Dette vil vi gjøre mer av!

Deltagerne kjente ikke hverandre fra før, men det tok ikke lang tid for alle ble “varme i trøya”. Filmkamera

og lydopptakere ble gjort klar, og ivrige deltakere trampet ut døren for å skyte åpningsscenen.

Været var strålende, så scenen ble skutt utendørs. Anslaget var en jogger som ser en ung jente som tagger en murvegg langs en turløype. Det oppstår en dialog mellom joggeren og taggeren, og uenigheten er åpenbar. Den ene vil tagge i fred, mens den andre

ønsker en slutt på taggingen.

De to skuespillerne har en del filmerfaring, bl.a. fra Fredrik Hana sine filmer, noe som ga en ekstra dimensjon til oppdraget. - Tenk at vi får jobbe med skikkelige skuespillere. Kult, utbrøt en av deltagerne. Det ble flere opptak før de var fornøyd, og tok med seg råfilmen tilbake til redigeringsrommet. Her ble det klippet og lagt på lyd, og til slutt

hadde de en ferdig åpningsscene til en film - som var selve målet med kurset. Som en avslutning ble filmen vist for deltakerne i en av KINOKINOs kinosaler.

I tiden framover vil KINOKINO sin medialab presentere flere kurs med ulikt innhold. Hold deg oppdatert på www.kinokino.no.

MAN TENKER SITT

Man skal ha mot når man lager og lanserer en film under tittelen “Man tenker sitt”, slik den svenske regissørduoen Henrik Hellström og Fredrik Wenzel har gjort.

TEKST: KALLE LÖCHEN,
konsulent Norsk filmfond

Wenzel var medmanusforfatter og fotograf på filmen “Farvel Falkenberg”, og denne nye filmen utspiller seg i samme by, men med et strengere og avgrenset geografisk område. For “Man tenker sitt” lar et villaområde i Falkenberg være som en isolert sone, en øde øy, der man skal lære å kjenne et knippe personer som føler på hvordan man kan kjenne seg mistilpasset når fasaden er bortimot perfekt. Jeg tenker meg at filmen drar linjer bakover til Jan Troells mesterlige dokumentarfilm “Sagolandet” (1988), som var en til-

standsbeskrivelse av Sverige og svenskene i det moderne velstandssamfunnet. “Man tenker sitt” er Sagolandet i miniatyr, en skildring fra en soveby der gatene er tomme, og menneskene er enten søvnige og likegyldige eller ganske enkelt fraværende. Det er et snev av pre-apokalypse over det hele, der en ti år gammel gutt viser og presenterer oss for noen av menneskene i nabolaget, og tenker sitt om hvordan de skal overvinne retningsløsheten i livet. Man føler seg nært et smertelig bristepunkt hos menneskene. “Man tenker sitt” utfordrer oss fra første stund, og vi kan ganske enkelt ikke forholde oss

likegyldig til denne lille tette skildringen av eksistensiell overlevelsesvne.

Hellström og Wenzel åpner med et sitat av den amerikanske filosofen H. D. Thoreau (1817-62) som skrev sitt hovedverk “Walden” i 1854. Thoreau levde selv i skogen i en periode for å eksperimentere med å leve enkelt. Villaområdet i denne filmen er også omkranset av natur; skog, en bekk, åkre og ikke langt borte, en motorvei. Filmens hovedperson Sebastian fabulerer med sin indre stemme om hvordan mennesker forholder seg til hverandre og hvordan de lever i pakt med naturen rundt dem, om hvordan de kan finne trygghet i dumheten og hvordan han skal finne ut av hvordan alt fungerer. Han er også vår naive forteller som introduserer oss for et knippe menneskeskjebner i nabolaget - hans mor Mischa, som har bodd i Sverige i 30 år, men som like fullt sliter med å tilpasse seg, Anders, som virker lykkelig men som tynges av ensomhet, og Jimmy, som bor hjemme hos sine foreldre og bærer rundt på sin ett år gamle sønn. På en eller annen måte søker de alle mot naturen for å finne en ro, og en mening.

Rød som himmelen

“Rød som himmelen” er den utrolige, men sanne historien om livet til Italias mest kjente lydteknikker Mirco Mincacci. Han har arbeidet for en rekke av Italiensk films store regissører. Michelangelo Antonioni og Marco Tullio Giordana er to av dem.

På mange måter er Mirco en typisk 10 årig gutt, hvalpete og med en meget liten interessedøyle. Det ene sekundet leker han med en snurrebass, og det neste sekundet løper han nedover gaten på jakt etter den neste morsomme tingen. Mirco er det eneste barnet av kjærlige foreldre som lever på den idylliske Toskanske landsbygda. Der skjer aldri noe stygt, bortsett fra noen skrubbår og en smadret kopp. Så en kveld blir han utsatt for et vådeskudd, (på grunn av barnlig nysgjerrighet og tankeløshet) som ødelegger Mircos syn.

Loven, som gjaldt i 60-årene, forlangte at han skal gå på en spesialskole for blinde i Genova.

For Mirco var det største savnet å ikke kunne se ansiktene til sin familie og sine venner. Når han begynner oppholdet på internatskolen, kan han så vidt skjelle uklare farger og sterkt lys, og står ved vinduene mens han desperat “ser” sine foreldre vinke farvel fra gården. I løpet av noen få måneder mister han helt evnen til å se. En natt oppdager skolens “tante” Mirco mens han står i skolens badrom og slår lyset av og på, og roper at alle lypærene må skiftes.

Mirco former et varmt vennskap med datteren av skolens vaktmester. De to stikker av sammen på en serie hemmelig utflukter til strøkets kino. Mens har Mirco begynt å ta opp sine egne lyd-dramaer med skolens lydbåndopptaker, ved hjelp av lydbøker fra biblioteket. På kort tid inviterer den initiativrike unge mannen andre elever til å delta. De fleste blir gjerne med, og Mirco bruker aktiviteten til å hjelpe elevene til å identifisere sine spesielle evner, og til å forfølge sine drømmer. Men når han leder en hel gruppe gutter på en hemmelig ekspedisjon til kinoen, foretar skolens administrasjon en rask og avgjørende handling.

→FAKTA

“Man tenker sitt” er laget av teamet bak “Farvel Falkenberg”. Filmen er et filmdikt som handler om ensomhet, oppbrudd og forholdet til naturen. Med et rått filmatisk uttrykk formidler den urovekkende stemninger, inspirert av poeten og filosofen Henry David Thoreau. En film som sitter i kroppen lenge etterpå.

HANDLINGEN

Sebastian er et enebarn som bor med sin mor i en liten forstad i Sverige. Gjennom hans blikk introduseres vi for noen av dem som bor i det lille nabolaget. Jimmy går og bærer på barnet sitt, fordi foreldrene ikke gir ham en egen nøkkel til huset. Anders jogger rundt i nabolaget til han drypper av svette, fordi den trykkende tilværelsen blir for mye. Micha er en fremmedarbeider som forsøker å fiske i bekkene bak husene. Sebastian observerer nabolaget og avdekker uroen og uhyggen som ligger bak fasaden. Han er ti år gammel og står med én fot i barndommen og én i de voksnes verden.

Originaltittel: Man tänker sitt

Regi: Fredrik Wenzel, Henrik Hellström

Skuespillere: Sebastian Eklund, Jörgen Svensson, Hannes Sandahl, Marek Kosterzewski, Bodil Wessberg
Manus: Fredrik Wenzel, Henrik Hellström

Genre: Drama

Nasjonalitet: Sverige

Språk: Svensk

Produsent: Erika Wasserman

Produksjonsselskap: Fasad film

Musikk: Erik Enockssons

Langde: 1 t. 21 min.

Distribusjon: Arthaus

Produksjonsår: 2009

FILM VISES I PERIODEN 5. - 27. MAI
“Man tenker sitt”. Se www.kinokino.no for nøyaktige visningstider.

TEMAFILM TIL UTSTILLINGEN
“SE OG HØR”
Fra 2. - 10. juni
Filmen “Rød som himmelen”

MEDIALAB TESTSAL, PRODUKSJONSUTSTYR, REDIGERINGSUTSTYR MM TIL LEIE

Gjør opptak med våre kameraer. Test produksjonen i en kinosal, på stort lerret og med surroundanlegg. Bygg scener for opptak i vår “black box”. Bruk våre kraftige mac-er til redigering. Vi tilbyr også ulike kurs og seminarer. Det blir kurs i klipping for viderekommende, og workshop med lyd og dramaturgi som tema.

Ta kontakt på telefon 51 33 78 33 for bestilling og mer informasjon, eller sjekk www.kinokino.no.

KINOKINO
SENTER FOR KUNST OG FILM

FINN EN FILM

Bruken av found footage er et ektefødt barn av den medierevolusjonen som filmen innførte i 1895. Found footage filmer er filmer som bevisst, og ofte utelukkende gjennom bilder, kommenterer allerede brukt filmmateriale i en ny sammenheng. Overraskende og gjerne sjokkerende sammenstillinger av filmklipp fra ulike kilder har vært et utbredt kjennetegn på denne type film.

Eivind Røssaak (t.v.) på besøk i den kjente found footage filmskaperen Ken Jacobs' (t.h.) studio i New York.

TEKST: EIVIND RØSSAAK
FOTO: FLO JACOBS

Found footage film kan latterliggjøre sitt forelegg, eller den kan være en hyllest til sitt forelegg – eller en blanding. Ofte kan filmene være svært korte, som i Joseph Cornells mange kortfilmer, hvor et filmklipp fra en filmavis brukes med 'feil' undertekst, noe som skaper en form for komikk – nærmest en vits. I andre sammenhenger finner man en mer reflekterende og filosofisk tilnærming til forelegget, som hos Ken Jacobs og Jan Knutzen i Norge. Kunstneren Johan Grimontprez kan sies å kombinere alle disse holdningene i sine filmer, som f.eks. i "Dial History" (1998).

Russiske dokumentarfilmskaper, som Esfir Schub, tok i bruk teknikken allerede på 1920-tallet i propagandasammenhenger. I hennes mest kjente film "The Fall of the Romanov Dynasty" (1927) bruker hun ekspresjonistisk filmmateriale på en ironisk og latterliggjørende måte. På kunstfeltet er det gjerne den amerikanske surrealistiske Joseph Cornell som regnes som found footage filmens far. Fra 30-tallet og frem til sin død i 1972 laget han en rekke uforglemmelige kortfilmer basert

på gamle filmruller han fant eller kjøpte på antikvarier i New York. Hans mest berømte film er "Rose Hobart" (1936). Denne filmen er en merkelig hyllest til Cornells ynglingskuespillerinne Rose Hobart. Forelegget er filmen "East of Borneo" (1931), hvor Hobart spiller en hvit kvinne som blir tatt til fange av en høvding i jungelens dyp. Cornell klipper bort alle scener uten Rose, og erstatter lydsporet med populær kitsj-musikk. Alle meningsammenhenger fra den opprinnelige filmen saboteres fullstendig, og nye meninger trer frem. Innimellom legges det inn absurde bilder fra noen vitenskapsfilmer og en måne som nærmest detter i havet. Det hele blir en lett surrealistisk, erotisk hyllest til Rose.

Først på 1960-tallet ble found footage film en utbredt stil blant avantgardefilmskaper. Pioneren Bruce Conner fra San Francisco lager noen fantastiske filmer, som "A movie" (1958) og "Report" (1963). Den New York-baserte avantgardefilmskaperen Ken Jacobs er kanskje den som mest konsekvent har jobbet med found footage i hele sin karriere. Hans mest kjente film "Tom Tom the Piper's Son" (1969) er en gjennomgang stort sett i slow motion av en gammel stumfilm fra

1905. Jacobs' film blir et nytt kunstverk som undersøker et annet kunstverk. Yngre filmskaper, som Abigail Child, nærmer seg found footage stilen på en uventet måte. I noen av sine filmer, som "Mayhem" (1987), har hun rett og slett imitert gammel found footage film ved å instruere amatørskuespillere i film-noir gester, og filmet scenene med gammel 16 mm filmrull. I noen av sine senere arbeider bruker hun amatørfilmopptak som hun har fått av samlere, som hun omredigerer til vakre musikkvideoer eller nye fortellinger, som i "Future is behind you" (2004).

San Francisco-baserte Craig Baldwin bruker found footage film i selvbevisste politiske filmer, som tar opp for eksempel opphavsrettighetsproblematikker, som i "Sonic Outlaws" (1995). Her diskuteres gjennom uttallige eksempler found footage-problematikkens grenser i forhold til mulighetene for kreativitet og politisk debatt. Hva bør være lov og hva bør ikke være lov?

I dag er found footage film blitt en folkesport blant unge mediebrukere på YouTube. Nå kalles fenomenet gjerne sampling, og mange snakker om at vi rett og slett lever i en remix culture.

Dette er et høyaktuelt problem. I USA kan man for eksempel bli rettsforfulgt og kneblet bare ved å klippe inn et lite bilde fra en Walt Disney-film i sin egen film. På den annen side, i USA tillater man i dag bruk av andres filmmateriale i egne filmer, hvis man kan påvise at bruken er nødvendig utfra pedagogiske eller demokratiske grunner (dvs. kan fremme politisk debatt). Dette utnytter mange dyktige found footage filmkunstnere, men kampen for retten til å

bruke "fremmed" materiale på en pedagogisk eller politisk måte, er en vanskelig grensegang. Dokumentarister, politiske filmkunstnere og found footage spesialister, kjemper hver eneste dag for retten til å bruke det materialet de har funnet frem til.

Vi lever i dag i en tid hvor filmarkiver og databaser med interessant materiale blir større og større. Mange found footage filmkunstnere, som Ken Jacobs, har uttalt at vi ikke lenger primært bør lage nye filmer, men gjenbruke gammelt materiale for å undersøke det nærmere, eller for å vise hverandre hva som faktisk finnes av glemte skatter der ute. En av de fremste arkivfilmkunstnere i dag er faktisk den norske regissøren Jan Knutzen. På en særegen og kresen måte har han utviklet en ny essayistisk filmstil. I en rekke filmer, som "Funkis" (1992) og "Boplicity" (1994), går han gjennom tv- og filmarkiver og setter materialet sammen på en spennende måte. Han undersøker hvordan mennesker, byer, klesmoter, tv-programmer og filmer faktisk så ut på 40- og 50-tallet, og ikke minst, hvilken musikk vi hørte på og danset til.

Det er ingen tvil om at det vi har kalt found footage film er kommet for å bli – men i stadig nye former og med nye teknikker. I dag er found footage film blitt en folkesport blant mediebrukere på YouTube. Nå kalles fenomenet gjerne sampling, og mange snakker om at vi rett og slett lever i en remix culture.

Eivind Røssaak, PhD, førsteamanuensis ved Nasjonalbiblioteket. Forfatter av bøker som "Kysning og Slåsing: Essays om film", "Selviaktakelse: Tendenser i kunst og litteratur", "Det postmoderne og de intellektuelle" og "Between Stillness and Motion: Film, Photography, Algorithms" (utkommer på Amsterdam University Press, 2010).

BYJUBILEUMSPROSJEKT

Den 11. september inviterer KINOKINO til åpning av sitt Byjubileumsprosjekt, med utgangspunkt i innleverte filmer fra innbyggere i Sandnes.

Kunstfilmprosjekt til Byjubileet Sandnes 2160

Strålende oppslutning om KINOKINO sitt Byjubileumsprosjekt. Nærmere 70 filmer kom inn, og 11 av 12 inviterte kunstnere leverte inn forslag til prosjekt. Tre meget spennende prosjektideer er nå plukket ut.

Illustrasjoner fra arbeidet "Star Gaze in Sandnes" av Raphaele Shirley.

TEKST: NILS-THOMAS ØKLAND

BAKGRUNN

Sandnes er 150 år, og under stikkordene fortid, nåtid, og fremtid vil vi feire oss selv. Som en del av jubileumsfeiringen vil KINOKINO Senter for kunst og film skape engasjement og dialog.

Gjennom bruk av samtidskunst, film/video, lyd og andre uttrykk, vil vi invitere til refleksjoner og tolkninger omkring personlige og felles historier og opplevelser.

FILMMINNER

I slutten av 2009 og begynnelsen av 2010 gikk vi ut i lokalpressen og annonserte etter folks egne video- og filmminner. Dette kunne være egne private filmproduksjoner og hjemmevideoer, eller gamle småfilmopptak - materiell som forteller om Sandnes og om dem selv, historisk eller fra i dag.

Oppslutningen var fantastisk, og vi fikk inn hele 67 videoer, filmer og

DVD-plater. I tillegg vil prosjektet ta i bruk arkivmateriale som nylig har blitt digitalisert.

DE INVITERTE

12 lokale, nasjonale og internasjonale kunstnere og filmskaper ble invitert til å levere et forslag på hvordan de ville utvikle kunst- og filmprosjekter med utgangspunkt i det innleverte materialet. Stikkord var fortid, nåtid og fremtid. På den måten åpnet prosjektet for å bruke arkivfilm og private opptak på nye måter og i nye sammenhenger.

Juryen fikk en vanskelig oppgave med å velge blant 11 innleverte prosjekter av høy kvalitet.

DE UTVALGTE

KINOKINO ønsker gjennom prosjektet å vise Sandnes som en ung by, og valgte derfor tre forslag som gjør bruk av materialet på en leken, uventet og kreativ måte. Juryen la også vekt på at prosjektene skulle utfylle hverandre og ha ulik karakter og fortellerteknikk.

De tre utvalgte prosjektene er:

2160 – The Center of the World – en "science-fiction dokumentar" av Bjørn Melhus.

I historien vil vi følge Migrant og Scientist fra år 2160, som reiser gjennom Sandnes i tid og rom for å finne ut hvorfor Sandnes i 2160 er allment akseptert som verdens midtpunkt. I kjent Discovery-channel-stil utforsker de byens 300 års historie fra sin tidsmaskin; en STB Space-Time-Bicycle (Tid- og romsykkel).

Private Sandnes – en kinematografisk atlas av Gustav Deutch.

Deutch sitt prosjekt har tatt utgangspunkt i Aby Warburgs (1866-1929) billedatlas "Mnemosyne". Individuelle filmklipp fra for eksempel samme hendelser, samme steder, og med like kvaliteter, vil bli satt sammen på en assosiativ måte som gjenspeiler livet i Sandnes. Slik vil Deutch fortelle en kollektiv oppdiktet historie.

I denne poetiske fortellingen om Sandnes vil tid og rom opphøre, og "filmminnene" vil leve side om side i en collageaktig historie som knytter ulike hendelser og mennesker sammen gjennom drømmer, visjoner og forhåpninger.

Star Gaze in Sandnes – en surrealistisk og heroisk fortelling om det dagligdags Sandnes av Raphaele Shirley.

I denne poetiske fortellingen og fremstillingen av Sandnes, vil tid og rom opphøre, og 'filmminnene' vil leve side om side i en collageaktig historie som knytter ulike hendelser og mennesker sammen gjennom sammenfattede drømmer, visjoner og forhåpninger.

JURYEN

Juryen har bestått av kurator Per Platou, filmkonsulent Geir Netland, kunstkonsulent Susanne Christensen og prosjekt koordinatør Nils-Thomas Økland.

BYJUBILEUMSPROSJEKT

11.09 - 31.10. 2010
Utstilling i hovedsalen 1. etg og filmvisning i underetasjen

DET HVITE BÅNDET

FRA 5. - 27. MAI

Regi: Michael Haneke. Regissør Michael Haneke er helt i toppform med denne filmen, som kombinerer spenningsfilm med historisk drama og sylskarp samfunnskommentar som strekker seg langt utover filmens handling. En mesterlig film som minner om Ingmar Bergman på sitt mest nådeløse. Filmen er Gullpalmevinner og Oscar-nominert for beste utenlandske film.

MAN TENKER SITT

FRA 5. - 27. MAI

Regi: Fredrik Wenzel, Henrik Hellström. "Man tenker sitt" er laget av teamet bak "Farvel Falkenberg". Mest tydelig er Erik Enochssons sakrale filmmusikk. Selv om denne filmen også har lagt handlingen sin til en svensk forstad, slutter likhetene her. "Man tenker sitt" er et filmdikt som handler om ensomhet, oppbrudd og forholdet til naturen. Med et rått filmmatisk uttrykk formidler den urovekkende stemninger, inspirert av poeten og filosofen Henry David Thoreau. En film som sitter i kroppen lenge etterpå.

ALLE ANDRE

FRA 2. - 10. JUNI

Regi: Maren Ade. "Alle andre" er en morsom, intens og hjerteskjærende skildring av et ungt pars sommerferie på Sardinia. Den tyske regissøren Maren Ade vant Sølvybjørnen på Berlin filmfestival og hovedrolleinnehaver Birgit Minichmayr vant velfortjent festivalens skuespillerpris. "Alle andre" forteller brutalt ærlig om forelskelse, kjønn og parforhold på en måte som føles 100% relevant for samtiden.

RØD SOM HIMMELEN

FRA 2. - 10. JUNI

Regi: Christiano Bortone. "Rød som himmelen" er den utrolige, men sanne historien om livet til Italias mest kjente lydteknikker Mirco Mincacci. Han har arbeidet for en rekke av Italiensk films store regissører. Michelangelo Antonioni og Marco Tullio Giordana er to av dem. På mange måter er Mirco en typisk 10 årig gutt. Det ene sekundet leker han med en snurrebass og et sekund senere løper han nedover gaten på jakt etter den neste morsomme tingen. Mirco er det eneste barnet av kjærlige foreldre som lever på den idylliske Toscana landsbygda. Så en aften skjer et vådeskudd som ødelegger Mircos syn.

→ FAMILIEFILMER

MAMMA MØ

2. MAI KL. 13.00

Regi: Igor Veyshtaguin. "Mamma Mø og Kråka" er en morsom animasjonsfilm for de minste, basert på de kjente, svenske bøkene om den uvanlige kua. Mamma Mø er en aldeles uvanlig ku - hun vil aller helst lære seg å dykke, danse ballett og alt annet som virker kult. Når hun treffer Kråka er hun så lykkelig som hun kan bli, det vil jo bli enda morsommere når man er to.

EMIL FRA LØNNEBERGET

9. MAI KL. 13.00

Regi: Olle Hellbom. Emil vil så gjerne, men alltid går noe galt. Når han hører faren rope Eeeemil!, så ljoemer det over hele Katthult. Da vet Emil at det er bare et sted på jorden som er helt trygt - nemlig snekkerboden. Her kan Emil sitte og spikke på trefigurene sine til alt har roet seg ned, men rolig blir det aldri lenge. Ikke når Emil er i nærheten.

OPERASJON FROSKEEGG

30. MAI KL. 13.00

Regi: Simone van Dusseldorp. Dette er en sjarmerende og varm fortelling. Det aller meste som serveres det yngste kinopublikummet er tegnefilm. Derfor synes vi det er hyggelig å kunne by de yngste en både morsom og spennende film med virkelige mennesker i rolle. "Operasjon Froskeegg" vant publikumsprisen på Barnefilmfestivalen i Kristiansand 2009. Rock 'n' rumpet-rol!!

→ PRAKTISK INFORMASJON

AKTIVITETER FOR BARN

I tilknytning til familiefilmene tilbyr KINOKINO aktiviteter for barn, tilrettelagt av vår formidler Grethe Bekkevold. Det ligger spørsmål og oppgaver til hver søndagsfilm i resepsjonen. Flere søndager har vi en formidler til stede, og det blir spørsmål og samtaler knyttet til filmene, og kanskje leke- og dramaaktiviteter.

BILLETTER

Du kan bestille billetter på billett@kinokino.no, eller kjøpe dem i resepsjonen i vår åpningstid, tirsdag - søndag 1100 - 17.00 (onsdager har vi ofte åpnet til kl. 21.00).

Pris: kr. 50 for barn, kr. 70 for voksne.

I lang tid har han utforsket og eksperimentert med ulike typer musikk og lydkilder, både akustiske og elektroniske, bl.a. gjennom bruk av uvanlige objekter som musikkinstrumenter / lydkilder. Han har blant annet utforsket lydpotensialet i sykkel, leketøy, tørkestativ, metallavfall, skjell etc.

BAK-SNAKK

Onsdag 26. mai kl. 19.00
Samtale om lyd mellom Nils Henrik Asheim og Helge Olav Øksendal (HOH), Pål Asle Pettersen og Kurt Bolianatz (Qrt). *Fri entre*

→ BAK-SNAKK

KOM OG HØR!

I forbindelse med Sandnes kunstforening sin utstilling "SE OG HØR" inviterer KINOKINO til en ny Bak-Snakk med temaet lyd.

måter.

Nils Henrik Asheim er en komponist som kombinerer sitt arbeid med et virke som utøver, og som samarbeider jevnlig med andre kunstnere i prosjekter hvor romlige og teatrale elementer er integrert. Han vil lede en uformell samtale

med Helge Olav Øksendal (HOH), Pål Asle Pettersen og Kurt Bolianatz (Qrt), musikere som arbeider med lyd på mange ulike måter. HOH har de senere årene gjort seg bemerket som en nysgjerrig artist, stadig på jakt etter et på en og samme tid energisk og kontemplativt uttrykk. Han er en sentral aktør i det progressive miljøet rundt Tou Scene og Numusic i Stavanger, og mange har fått med seg

→ UNDERVEIS TIL GRIMSTAD

Pilar i norsk filmliv

Programmet til Kortfilmfestivalen i Grimstad begynner å ta form. 36 nye norske kortfilmer, 25 musikkvideoer og 12 lange dokumentarer vises i hovedkonkurransene 16. - 21. juni.

TEKST: TORUNN NYEN

Kortfilmfestivalen begynte som ung og radikal motkultur til den etablerte norske filmbransjen og et monopolistisk NRK. I dag, trettitre år etter, er den blitt en av pilarene i norsk filmliv, som alle med interesse for den frie og uavhengige filmen må få med seg.

På festivalprogrammet i år kan man blant kjente og nye navn også finne talentfulle rogalendinger. Den unge og produktive Fredrik Hana sin siste film "Transexual Express" er med i konkurransen om Gullstolen og 50.000 kroner til beste norsk kortfilm. I kategorien norsk dokumentar finner vi Piraya Films "Russian Lessons". Filmen er skutt under krigen i Georgia i 2008, og etterarbeid og redigering er gjort i Stavanger. Filmen hadde verdenpremiere i Sundance i januar, og nå blir det Norgespremiere i Grimstad i juni.

Det skjer mye spennende innen norsk musikk om dagen, og dette synes å reflekteres i videoene som produseres. Som i fjor utpeker hip hop-miljøet seg med en rekke friske og helstøpte videoer, men svært mange andre musikalske retninger har fått plass i vårt program, fra hard rock til myk pop. Flere veletablerte navn og velkjente hit-er er representert, men også rimelig ferske og sågar ukjente artister. Slik sett kan musikkvideoprogrammet muligens by på noen nyoppgørelser av både film- og musikkscapere.

Aslak Nore, journalist, forfatter og redaktør i Gyldendal Dokumentar, skal sitte i juryen for norsk dokumentar. Han får selskap av Daniel Cross fra EyeSteelFilm, kjent for samfunnskritiske og provoserende filmprosjekter. Det sies at EyeSteelFilm er eksperter på å være på rett sted til rett tid. De kommer til Grimstad for å dele sine erfaringer med det norsk dokumentarmiljøet. Samtidig blir det Norgespremiere på deres siste film "TAQWACORE: the Birth of Punk Islam" og IDFA-vinneren fra 2010 "Last Train Home".

Ruben Østlund, kjent for kinopublikum for filmen "De ufrivillige", sitter i norsk kortfilmjury. Hans kortfilm "Håndelse vid Bank", som vant Sølvybjørnen i Berlin i år, skal vises i festivalens internasjonale konkurranse-

Ung, lovende og hardtarbeidende: Stavangergutten Kyrre Hervik Larsen har med musikkvideoen "Mix Raw" av Afleetiated i konkurransen om best musikkvideo.

EyeSteelFilm's "TAQWACORE: the Birth of Punk Islam", har vakt oppsikt verden over, og har Norgespremiere i Grimstad.

program sammen med filmer fra bl.a. Korea, Kamerun, Finland og India, Sverige, Italia, Kroatia, Belgia og Kongo, for å nevne noen.

Det er allikevel det norske kortfilmprogrammet det knytter seg mest interesse til. I år er det mange etablerte filmfolk blant de som har sendt inn film; Pjotr Sapegin, Anja Breien og Emil Stang-Lund. Samtidig er debutantene godt representert i det endelige utvalget, blant dem finner vi Jo Nesbø

og Henrik Mestad med filmen "Konto og gitar".

Mer informasjon om festivalen finner du på www.shortfilm.no.

BAK-SNAKK

Fredag 4. juni kl. 19.00
UNDERVEIS TIL GRIMSTAD
Presentasjon av regissør og nestor i norsk film, Anja Breien.

→ KORTFILMFESTIVAL TIL SANDNES

KINOKINO OVERTAR STAVANGER KORTFILMFESTIVAL

For kort tid siden tok initiativtakerne bak Stavanger kortfilmfestival kontakt med KINOKINO. De hadde stått på i tre år og fått til mye, men nå var festivalkonseptet blitt så stort at de ønsket en endring. De sa: - Stavanger har tre år på rad vist stor interesse for arrangementet, og vi ønsker at det fremdeles blir kortfilmframvisning i regionen. Stavanger og Sandnes er byer i vekst, og gjennom kortfilmfestivalen håper vi filmnæringen vil bli styrket og ikke minst inspirert! Vårt ultimale mål er at Stavanger kortfilmfestival blir Norges mest fargerike, levende og underholdende kortfilmfestival.

Håpet deres var at KINOKINO nå skulle overta konseptet, fordi de følte at senteret har nødvendige arenaer, kompetanse og utstyr, og vil kunne føre festivalen videre på en positiv måte.

STARTEN

Stavanger's første kortfilmfestival ble arrangert i september 2007. De mottok den gang 38 filmer fra inn- og utland, og kinobillettene var utsolgt for festivalen åpent.

I 2008 mottok de totalt 115 kortfilmer, mer enn tre ganger så mange som året før. Bidragene var fra både inn- og utland, men hovedsaklig fra Vestlandet. Programmet ble utvidet til tre dager, og innførte forskjellige kategorier, basert på erfaringene fra året før. Kortfilmprogrammene ble svært godt mottatt av et variert publikum. Spesielt gledelig var det for arrangørene å registrere at nivået på studentfilmene var av minst like høy kvalitet som kortfilmer laget av mer erfarne filmskapere.

I 2009 mottok de totalt 110 kortfilmer fra inn- og utland. 15-20 % av filmene var fra Rogaland, 10 % fra utlandet, resten fra Norge forøvrig. I løpet av tre fulle dager viste de totalt 75 filmer, og hadde foredrag av bl.a Erik Poppe, Arild Ommundsen og Kirsten Rask. I tillegg holdt Lucy Mashua, gjesteforeleser fra USA, et foredrag i forbindelse med dokumentaren "The Cut".

VIDEREFØRING / UTVIKLING

Det er med stor glede og entusiasme KINOKINO nå overtar kortfilmfestivalen. Årets festival vil finne sted 2. - 4. desember. Det er nå satt ned en arbeidsgruppe bestående av Jon Inge Zazzer, Kirsten Bonnén Rask, Oddleiv Vik, Even Benestad og Kenneth Varpe, og fra KINOKINO sitter Siw Angell-Olsen, Randi Øglænd og Nils-Thomas Økland. De skal utvikle det nye konseptet, basert på tidligere erfaringer og nye muligheter.

KORTFILMFESTIVAL

2. - 4. desember 2010
Program følger.

Bobbie Peers vant i 2006 en Gullpalme for beste kortfilm under Cannes filmfestival. Den 7. mai deltok han på KINOKINOs Underveis, og presenterer prosjekter han nå arbeider med.

BOBBIE PEERS - HVOR BLE DET AV DEG I ALT MYLDERET?

Den 7. mai gjester Gullpalmevinner Bobbie Peers fra Sandnes KINOKINO og vårt Underveiskonsept. Vi spurte ham - hva har du gjort siden sist - og hvilke planer har du fremover?

Bobbie Daniel K. Peers fra Sandnes er født i 1974. Han er utdannet ved London International Film School. I 2006 vant han Gullpalmen for beste kortfilm under Cannes filmfestival med filmen "Sniffer". Dette var Norges første Gullpalme, og vakte naturlig nok stor oppmerksomhet. Siden har det vært rolligere rundt Peers.

Hva holder du på med nå?

- Jeg er i ferd med å låse manus til en spillefilm jeg har skrevet på de siste årene. Produsent er Maria Ekerhovd, som har produsert alle mine filmer. Filmen har arbeidstittel "Bergtatt", og er en eventyrfortelling for ungdom og voksne. Det blir en norsk produksjon, med samarbeidspartnere i Tyskland, Frankrike og Sverige.

Jeg jobber også med et annet spillefilmanus med tittel "Råne". Denne skal filmes på Jæren, helst på Bryne og i områdene rundt. Det tredje manus jeg arbeider med heter "Dead man & the

fox", og er foreløpig kun på planleggingsstadiet. Dette blir en engelsktalende produksjon.

- Innimellom dette har jeg planer om å få til en kortfilm igjen, og her "kosejobber" jeg med et 15 siders manus med arbeidstittel "The finger" - også en engelsktalende produksjon. Handlingen er lagt til Roma, eller en annen større middelhavsby. Innimellom lager jeg litt TV-reklamer, og har nettopp gått fra det Harald Zwarts-eide selskapet "Motion Blur", hvor jeg har vært siden 2006, og over til selkapet "4 1/2".

UNDERVEIS

7. mai kl. 1900

Regissør og Gullpalmevinner Bobbie Peers presenterer seg. Intervju ved Siw-Angell Olsen. Visninger av utvalgte kortfilmer.

Sunn og frisk?

KINOKINO har inngått et samarbeid med "Vitamin Sandnes", et kunstprosjekt som skal foregå i Sandnes 14. - 23. oktober 2010. Den engelske kunstneren Lucy Gunning skal få benytte KINOKINOs fasiliteter i sommer til å skape et stedsspesifikt arbeid med Sandnes som utgangspunkt.

Den engelske kunstneren Lucy Gunning deltar på "Vitamin Sandnes"

TEKST: KJETIL BERGE, kurator "Vitamin Sandnes".

"Vitamin Sandnes" har hovedvekt på Langgata og skal bestå av enkeltprosjekter i butikker og kafeer rundt denne. Kunstneren og designeren Turi Gramstad Oliver fra Sandnes blir en av deltakerne.

- Tanken er å skape høyrøstede så vel som lavmælte dialoger rundt kunst på gateplan i Sandnes sentrum. Prosjektet skal peke framover ved å stimulere de granskende blikkene på Sandnes, eksterne så vel som lokalkjente blikk. "Vitamin Sandnes" skal være et prosjekt med internasjonalt perspektiv og kredibilitet, og med lokal tilhørighet og eierforhold. Det skal undersøke identitetsdannelsen i krysningspunktet mellom arv og nyskaping, bekreftelse og utfordring. Har kunsten en rolle i dette spillet? Kan kunst belyse og stimulere

framtiden til Sandnes? spør vi, kuratorene for "Vitamin Sandnes" - Kjetil Berge og Bernhard Østebø.

Lucy Gunning representerer et av de eksterne blikkene på "situasjonen Sandnes". Hun er en skulptør som først og fremst er kjent i England og USA for sine film- og videoarbeider. Videoene "Climbing around My Room" og "The Horse Impressionists" (Tate Collection), er to av hennes særlig innflytelsesrike verk. Gunning undersøker forholdet mellom film og video, arkitektur, performance og skulptur. Arbeidene hennes forstyrrer ofte tilvante oppfatninger av subjektivitet. Hovedvekten av arbeidene omhandler oppførsel og rom, psykologiske såvel som fysiske. Den fysiske situasjonen er særdeles viktig og alltid utgangspunktet for arbeidene hun lager. Det gjør henne kompromissløs i forhold til det kunstneriske resultatet som alltid vil være basert på den situasjonen det er skapt fra. Hun er spesielt interessert i KINOKINOs posisjon i Sandnes.

Gunning vil bruke oppholdet i Sandnes til å undersøke forestillingen om og bruken av begrepet kino lokalt. Utgangspunktet er kinoens kjempende posisjon og kinoen som sosialt rom. Og fordi initiativtakere og eierne av "Vitamin Sandnes" - Sandnes kunstforening, Rogaland kunstcenter og Sandnes Sentrum AS, er spesielt interessert i fremtiden og fremtidens kunstuttrykk, kan samarbeidet mellom Lucy Gunning og KINOKINO bli særdeles spennende å følge.

→ WORKSHOP OM LYD

WORKSHOP I LYD 8. - 10. JUNI

Praktisk workshop om lyd, og lyd som dramaturgisk virkemiddel i film og video, for kunstnere, musikere og andre som jobber eller ønsker å jobbe med lyd.

Workshopen går over tre dager og vil starte med en generell innføring i lyd - lyd i film- og musikkproduksjon (estetikk, kulisser, dramaturgi), lyd kunsten og bruk av opptaksutstyr.

Hovedvekten er på innføring i bruk av verktøyene og praktisk arbeid med opptak, lytting og redigering.

Workshopen skal avsluttes med at lydinstallasjoner deltakerne har laget skal presenteres den siste dagen.

Det kreves ingen forkunnskaper for å delta på workshopen.

Kursleder: Roald Madland
Arrangør: Sandnes kunstforening i samarbeid med KINOKINO
Sted: KINOKINO
Kursavgift: kr. 350,-
Kontakt: Sandnes kunstforening tlf. 98080748

WORKSHOP

8. - 10. juni

Lyd som dramaturgisk virkemiddel. Se mer informasjon på www.kinokino.no

I 2160 ER SANDNES VERDENS SENTER

Science fiction eller sant?

I september og oktober ønsker KINOKINO å tilby skoler i regionen et nytt prosjekt i tilknytning til Byjubileumsutstillingen på senteret. Det blir besøk på utstillingen, filmlaging, refleksjoner og diskusjoner, for bare å nevne noe. Prosjektet er støttet av Den kulturelle Skolesekken på Sandnes.

TEKST: GRETHE BEKKEVOLD
FOTO: NILS-THOMAS ØKLAND

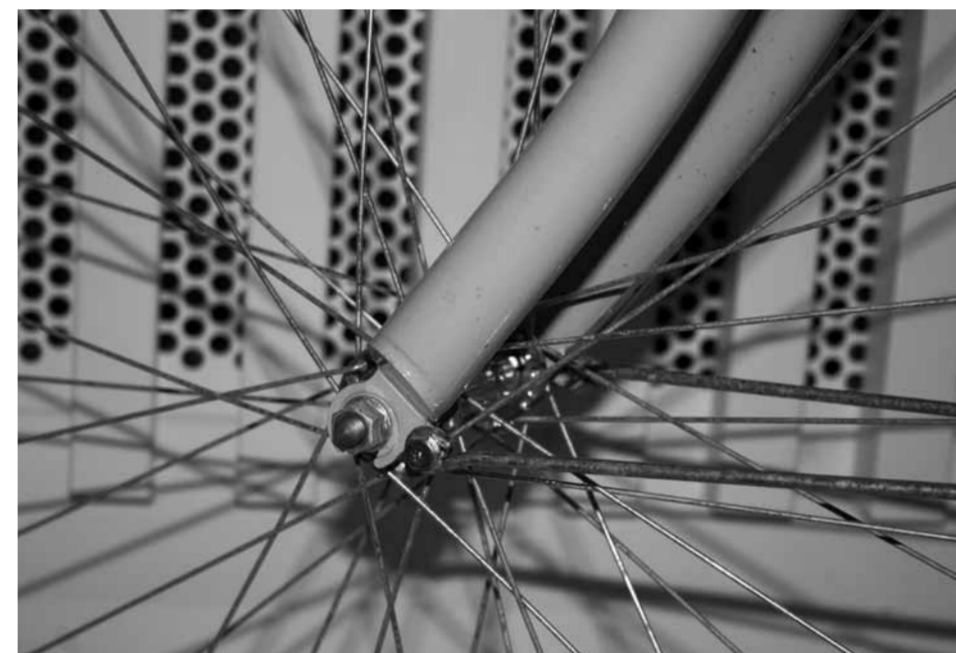
KINOKINO har annonsert i lokalpressen etter folks video- og filmminner - egne private filmproduksjoner, hjemmevideoer eller gamle småfilmopptak - materiell som forteller om Sandnes og om dem selv, historisk eller fra i dag. 12 lokale, nasjonale og internasjonale kunstnere og filmskapere ble invitert til å levere et forslag på hvordan de ville utvikle kunst- og filmprosjekter med utgangspunkt i det innleverte materialet. Tre av disse ble så valgt ut (se artikkel side 15).

Et av bidraene er en science fiction dokumentar av kunstneren Bjørn Melhus. Han tenker seg at i 2160 er Sandnes verdens senter! Hva og hvordan har dette skjedd? Han forteller historien om Migrant og Scientist som reiser i tid og rom for å undersøke og avdekke mulige grunner. De finner bl.a. ut at byens innbyggere kan reise i tid og rom i en tidsmaskin, som er en sykkel! En STB Space - Time - Bicycle.

KINOKINO ønsker å ta elevene med inn i hans dokumentariske science fiction verden - som medforskere, og være med på å avdekke mulige merkelige, mystiske og selvsagte grunner til at Sandnes har blitt verdens senter!

En skuespiller og en formidler - to aktører til prosjektet.

Skuespilleren skal spille Scientist, forskeren i fortellingen som trenger elever som medforskere for å finne ut hva som kan ha skjedd med Sandnes. Formidleren på senteret skal være Migrant, innbyggeren som kjenner til historien om denne tidsmaskinen, denne STB sykkel, som gjør at vi kan reise i tid. Elevene skal lytte til en samtale mellom Migrant og Scientist, for så å bli tatt med inn i samtalen og diskusjonen omkring Sandnes sin status - om fortiden, nåtiden og fremtiden. Dette filmsnakket, denne filosoferingen og refleksjonen foregår i utstillingshallen med kunstfilmen til Bjørn Melhus, og

I Bjørn Melhus sitt bidrag til byjubileumsutstillingen på KINOKINO kan byens innbyggere reise i tid og rom på en STB Space - Time - Bicycle. Illustrasjonsbilde.

sammen med Scientist og Migrant skal vi bl.a.:

Diskutere hva en kunstfilm er, og hva er eventuelle forskjeller på kunstfilm og kommersiell film? Kan vi kalle en film for en minnebok eller en minnefilm? Hva er identitet, virkelighet og science fiction - flere sider av samme sak? Og hva kan en science fiction dokumentar være?

Elevene skal lage film i KINOKINO sin Medialab, sammen med en dyktig filmskaper. Vi vil at elevene skal få prøve ut og få erfaringer med hvordan det kan være å lage film, og vi vil bruke utstyret i Medialaben og prosjektrømmet. Der skal en sykkel, gjerne medbrakt, være en viktig rekvisitt i filmen.

Et spørsmålsskjema trengs fordi vi vil jo gjerne finne ut hva i all verden som kan ha skjedd med Sandnes? Dette skjemaet lages i forkant og distribueres rundt omkring til familier, venner og innbyggere av elevene som skal komme på besøk. Spørsmålene skal senere

inkorporeres i samtalen Scientist og Migrant har med elevene.

Hvorfor ønsker KINOKINO å gjøre et slikt prosjekt? Fordi senteret er opptatt av kontinuerlig å tilby undersøkende formidlingsformer til barn og unge. Vi vil med dette prosjektet at skolene skal se på kunstfilmer, være med på å lage film sammen med en filmskaper og få kjennskap til kunstnerne i byjubileumsprosjektet til KINOKINO. Elevene skal få oppleve at gamle filmer laget i en privat kontekst kan bli til kunstfilm som angår alle. Identitet, minner, film og kunst er viktige nøkkelord i prosjektet - og kanskje i livet i det hele tatt?

Interessert? Ta kontakt med Grethe Bekkevold på gb@kinokino.no.

DEN KULTURELLE SKOLESEKKEN

I tilknytning til KINOKINOs Byjubileumsprosjekt. Utvalgte dager i september og oktober 2010.

→ MUSIKKVIDEO

VELKOMMEN TIL NYE VÅGEN VG SKOLE

I første uke etter skolestart gratulerer vi nye Vågen videregående skole og ønsker alle elever hjertelig velkommen til KINOKINO.

Det blir eget arrangement med nye musikkvideoer og med besøk av regissører og musikere. Regissør Kyrre Larsen kommer og forteller hvordan han arbeider med å lage musikkvideoer og filmer. Kyrre Larsen har bl.a. laget ny musikkvideo "Mix Raw" for Hip hop bandet The Afeiliated. Bandet har fått strålende kritikker i siste utgave av Natt og Dag, og kortfilmen/videoen er også plukket ut til Grimstad kortfilmfestival i år. Regissør Fredrik Hana kommer, og presenterer rykende ferske musikkvideoer produsert i mai og juni i år. Og bandet Hovering Orville kommer, og fremfører live musikk til to kort-filmer.

MUSIKKVIDEO

- Musikkvideoens bilder har utviklet seg fra å være bakgrunnsbilder for musikken, til å bli selvstendige arbeider med åpenbare kunstskvaliteter, arbeider som forfører og tar oss med inn i fantastiske verdener, skriver Jens Erik Sørensen, direktør ved AROS kunstmuseum i Danmark, i forordet til katalogen "Music to see" - en utstilling av musikkvideoer produsert av fem kunstnere/filmskapere - Anton Corbijn, Chris Cunningham, Michel Gondry, Spike Jonze og Mark Romanek. De har laget

musikkvideoer for musikere som Björk, Fatboy Slim, U2, Coldplay, Michael Jackson og Red Hot Chili Pepper, for bare å nevne noen.

Tradisjonelt sett befinner musikkvideoen seg i spenningsfeltet mellom billedkunst og det kommersielle. Men det betyr også ofte at det er god økonomi bak en del av disse prosjektene, med rom for eksperimentering av nye metoder og uttrykk. Klippingen har derfor blitt hurtigere og vinklingene mer dynamiske, og flere av videoene utfordrer og utvider kunstbegrepet. 18. - 22. august inviterer KINOKINO til møte med gode musikkvideoer, og med noen av dem som står bak arbeidene. Og det blir datspill på storskjerm.

TIL ELEVER VED NYE VÅGEN VIDERE-REGÅENDE SKOLE
I uke 33 blir det spesialprogram for de unge. Mer informasjon følger på www.kinokino.no.